

வினாக்கள்

அந்தாராசுலி

80

15/3/2005

அறம் காக்கும் அன்னையின்
அகவை எண்பது நிறைவுச் சிறப்பு மற்று
07-01-2005

மார்க்கூ
மாத
இதழ்

வெளிப்படு : முனிஸ்கூட்டுரி தேவாந்துவம்,
கிருஷ்ணபுரம்,
இலங்கோ.

மார்க்
29

ஏனைய வெள்ளு நினைவுறுப்
அன்றைய வேற்றும் சூழ

80

கடமையின் மகுடமாக
“கலாந்தி” பட்டம் பெங்க ஞானமு

அஞ்சிலி இளி

(மாதாந்த சஞ்சிகை)

ஆசிரியர்.

சென்றெசாற்செல்வர்

கிள. அ. கு. பு. மூ. என்றாக்கன் அவர்கள்

க. க. க. கு. கு. கு. கு.

காவத்துறை கா. சிவபாஸ்கா அவர்கள்

2004 தாரண வருடம் மார்ச்சி மாதம்

ஷாக்ரி. ஸ்ரீ நூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்

பூஷணி பாதை, இங்காலக்.

மலை 29

முத்துவிழாக் காறூம் சுவத்துநீர்ச்செல்வி அம்மாவை வாழ்த்துவோம் வகுங்குவோம்.

எய் யை செய்த மதுவத்தால் கேள்விய மதுகி அவனை
சொக்குவிற்கில்கிட்டு அல்லவு என்பது நிலைவுமின்றும் “நான் நீக்க
வழக ஏற்கொடுமிய வாய்ப் போற்றும் அவனையின் மகந்துவங்கை
வாழுக்கத்தால்கூறுமா இல்லை. குடிய உ குயத்துக்கு குரு விழிக்கு உறவுதும்
போதும் உலக நன்மைத்துடை சிந்திக்கும் இப்பிழிவுமையை உ வகுக் கு. அம்மா
என்று க நொயுமின்று பொட்டுவிடுவது நம்முல் பெருமாறங்குமின் நாம் வளைக்கும்
நற்றுமிகு சிதம்யமை சிவந்துவிற்கில்வின் அவனையே! என உத்தும் வாய்க்கால்
மதிக்கிட்டு யான்திருப்பது யூன் இவர். கவிஞர்கள் குறிமில் குறுதுமிகு உவராகவான
அழில். பல்லாபுரிநாதனாக்கான யக்கான் கூந்த ஜூலை ஆகஸ்டுக்குக்கு
கோபக் கூலியப்படுத்திய இவருக் கோவையை எழுத முடிக்க இயாவாகு.
பாவத்திருப்பதே, சுபக்கவீல் இல்லை, நீண்ட முறைக்குக் கூல்சூரி எவத்துவு
வாழ்வதோ புதிக்கப்பட்டிருக்க விருப்பவிடத்துடன். எந்தனை எந்தனை ஆலைநின்களின்
வயபிடிப் புவைனாயின் சிதம்யிக்க: பிரத்திகும் கேட்டால்கூர் நல்வழிப்பட்டதுர்.
கோவீரியும், குமியாட்டுமும், சுவன்னோறும், நூர் பெற்ற கோவில்கார்
சிவந்துவிற்கில்வின் உ வருமிலை கிழிப்பற்றுவ. ஒய்யும் ஆலைநின்குக்கு
முன் பெண்கள் கோவையில் கேள்வி உ வருமாறுவதை என்பது சுதாரணை
விட்யமல்ல. எவ்வுக்கும் அத்துமத மனத்துக்குமியாம் அம்மாவிற்கும் நிறுப்புவே
இதுந்து. அவருகு குலைரும், நிறுப்புமும் அவரும் வச்த்துதூயம் கூக்குவாக
கட்டுப்பத்துமியை. அப்பவையின் ஆலைநின்குச் சிறப்பை அவரிடம் கூனப்பட்டும்
உய்யுறு தலைவரமுற்றுப்ப பள்ளபை எந்தனை அநிழுவை இல்லை தம் சுமங்களில்
உதானம் கூட்டுவிற்காக்கன். இல்லைய இலக்குவைம், புரை இதிகாரங்கள்.

திருமுறைச் செல்வங்கள் அத்தனையையும் மிக ஆழமாகக் கற்று அவற்றின் உட்பொருளை விளக்கும் உயர்திறன் அம்மாவிடம் உண்டு. உயர்வரிய மெஞ்சுனைம் உணர்ந்த நிலையில் உலகியல் பராட்டுகளுக்கு அப்பால் வாழும் பேறு பெற்றவராக அம்மா விளங்குகிறார். அகவை என்பது நிறைவேறும் நானை பெருமளவில் விழா எடுத்துக் கொண்டாட வேண்டும் என்று அன்பங்கள் பலரும் ஆவலுற்ற போதிலும் அம்மா ஆட்சபாரம் எதுவும் வேண்டாம் எனக் கூறி கட்டளையிட்டார். “அறக்கெரடை விழாவே பிறந்த நான் விழா” அதன் அர்த்தம் பேணுவ்கள் எனச் சுருங்கக் கூறி எம்மை ஆற்றல்பட்டுத்தனர். தர்மகாரியங்களைச் செய்து இத்தரத்தியை நெறிப்படித்தும் தயாவானியின் மண்பை தாழ் பணிந்து வணங்குகிறோம். உலகம் முழுவதிலும் ஜனவரி 7 ஆம் தீக்தி அன்னையின் முத்து விழாக் குறித்து சிறப்பு ஏற்பாடுகள் நடைபெற்று வருகிறது. “அன்னையின் முத்து விழா” சிறக்க வாழ்த்துவதோடு அன்னை பல்லண்டு பல்லண்டு வாழ என்றாம் வல்ல துர்க்கை அம்பரைப் பிராத்தித்து வாழ்த்துகிறோம்.

- ஆசிரியர்.

தெய்வம் யாவும் உணர்ந்திடும் தெய்வம்
 தீமைகாட்டி விலக்கிடும் தெய்வம்
 உய்வ மென்ற கருத்துடை யோர்கள்
 உயிரினுக்குமிராக்கிய தெய்வம்
 செய்வ மென்றொரு செய்கையெடுப்போர்
 செம்மை நாடிப் பணிந்திடு தெய்வம்
 கைவருந்தி உழைப்பவர் தெய்வம்
 கவீஞர் தெய்வம் கடவுளர் தெய்வம்

- பாரதமார்

சீவழுமி கண்தரனச் சபை

நானங்களில் சிறந்த தானியான கண் தானத்தைச் செய்ய முன்வாருங்கள் உங்கள் இறுப்புக்கும் பின் பார்வையற்று இருக்கும் ஒருவருக்கு ஒளி கொடுக்க நீங்கள் உதவுங்கள். வாழும் போதே இப்புண்ணிய காரியத்துக்கு ஒர்நால் நாருங்கள்.

கூடுதல்பாகலுக்கு:-

கண் வைந்திய நிபுணர்கள்:-

அழுஙி. திருமுருகன்

Dr. ச. குகதாசன், 021-222 3645

தொலைபேசி

Dr. சீவந்தா, 021-222 3149

021-222 6550

யாழ். போதனா வைத்தியசாலை

இல்லாற தர்மத்தின் மருத்துவம்

கலைஞர் நமாரசாமி சோமசுந்தரம் அவர்கள்

இல்லாறமே நல்லமரமாகக் கொள்ளது சைவ வாழ்வியல் முறையாம். திருமணம் என்பது இல்லாறத்தின் புதுமுகமாக விளங்குகின்றது. அதனால், அதன் புனிதம் பேணப்பட விவரங்களை அவசியமாகும். சட்டப்படியும் சமய ஆசாரப்படியும் திருமணம் நடத்தி வைக்கப்படுதல், அதன் புனிதத்தை மேலும் மறுதிப்படுத்துவதாக அமைகின்றது. சமயாசாரப்படி திருமணம் நிகழும் வேளை, பெற்றோய், சுந்திரவர், பெரியோ, குரு, தேயவும் ஜக்திப்பாரின் நல்லாசிகள் மனமக்களுக்குக் கிடைக்கப்படுதல் பெரும்பேறாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

இல்லாறத்தின் பேருகளுள் சிறப்பான பேராகக் கொள்ளப்படுவது நல்லமக்கட்பேறு ஆகும். நல்ல பிள்ளைகளைப் பெற்று, வளர்த்து; கல்வி, திறிவு, ஒழுக்கங்களில் சிறந்தவர்கள் ஆக்கி உடலிற்கு அளிப்பது, அழக்செயல் செய்து சைவது நமிழுமக்களின் நிலைப்பாடு. நல்ல குடும்பம் பல்களைக்கழகம் என்பர், காதல் இருவர் கருத்தொருமீத்து நடத்தப்படுவதே இல்லாறம். “நநல் அராம்” என்பர் எனவே, நல்ல குழந்தைகளைப் பெற்று அன்பு நெறிபில் நின்று, சைவ ஒழுக்கங்களைப் பேணி, அக்குழந்தைகளுக்கு நல்ல பண்புகள், பழக்கவழக்கங்கள், சைவ வாழ்வியல் முறைகளைப் பயிற்றுவித்துச் சான்ஸோர் ஆக்குதல், பெற்றோரின் இன்றியமையாத கடமையும் பொறுப்பும் ஆகும் என்பதை ஓவ்வொரு தூயம் தந்தையும் உள்கொள்ளுதல் வேண்டும். சைவநெறி என்பது அன்புநெறி, அறிவுநெறி, ஒழுக்கநெறி, பண்பாட்டுநெறி, நெதிநெறி என்பன உள்ளிட்ட வாழ்ந்தை நெறியாகும். அதுவே சிவநெறி என்பதையும் நாம் விளங்கிக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

“அன்பே சிவம்”; “நீதியே சிவம்”; “அழை சிவம்”; “தூயமையே சிவம்”; “உண்மையே சிவம்” எனக் கொள்ளது சைவம்.

ஆண்டிக் சிரித்துவன், தூய எண்ணங்கள், குடும்ப நல்லூறவு, நற்செயல்கள் என்பவற்றுடன் கூடிய கணவன், மனவனி பெற்றெடுக்கும் குழந்தை, ஆன்மீக ஓரளியும், அழகும், நூபன்புகளும், நல்ல ஆரோக்கியமும், விழுக்கழும் கொண்ட பிள்ளையாக வளர்ந்து வரக் காண்கிறோம்.

குழந்தை, கருவாக, வளரும்போது, தாயின் மளைநிலை எவ்வாறு அமைகின்றது என்பதைப் பொறுத்தே, அதன் மனவிருத்தியும் நல்லதாகவோ, கூட்டதாகவோ அமைகின்றது என்பது இந்து சமயத்தின் நிலைப்பாடு. நவீன மருத்துவ இயலும் இம்கருந்தை ஏற்றுக்கொள்கிறது.

தீவிருந்து நாம் விளங்கிக் கொள்வது என்னவெனில், தாயும் தந்தையும் நல்ல பிள்ளைகளை, சுந்துத்திரர்களை சமூகத்திற்கு வழங்கவேண்டுமென்று விரும்பினால், அவ்வாறு செய்யலாத்தும். இதனைத்தான், பெற்றார் விரதாயகமான ஹோஸ்யு, தவநூசெய்து, தூயமைத்தினராய் நூர்சிந்தனைகளுடன், தான் தருமங்கள்

செய்து, மகிழ்ச்சியுடன், கணவன் - மனைவி - சுற்றுத்தவர் நல்லுறவு பேணி, கடவுள் வழிபாடு செய்து குழந்தை கருவாக வளர்ச்சி பெற்று வருங்காலத்தில் பெற்றோர் ஒருவருக்கொருவர் இசைவாக வாழுவேண்டும் என்று நம் முன்னோர் கொண்டனர்.

தாயையும் தந்தையையும் கண்கண்ட தெய்வங்களாகப் போற்றுவேண்டும் என்கிறது உபநிஷதம். “அன்னையும் பிதாவும் முன்னால் தெய்வம்” என்பது தமிழ்னை ஓளவையின் வாக்கு. எதற்காக, இவ்வாறு பெற்றோருக்குப் புகழ் சேர்க்கப்படுகிறது. குழந்தையைப் பெற்று, பாலுடிச் சீராட்டி வளர்த்து; உணவும் உடையும் பாதுகாப்பும் அளித்து; கல்வி கற்பித்து நல்ல நிலைக்கு உயர்த்தியமைக்காக மட்டுமல்ல; குழந்தை கருவாக விளங்கிய காலத்தில் தாயும் தந்தையும் தூயமனத தினராய், நற் சிந்தனைகளை மாத்திரம் மனத்திலிருத்தி எந்நேரமும் தெய்வத்தின் நினைப்புடன் நல்லவற்றையே எண்ணி, நல்லவற்றையே கேட்டு, நல்லவற்றையே பேசி, நல்லவற்றையே பார்த்து, நல்லவற்றையே பரிந்து, குழந்தை நல்லதாகப் பிறக்கவேண்டும் நல்ல அழகுடனும் ஆரோக்கியத்துடனும் திகழ வேண்டும்; நந்துணம், நந்பண்புகள் நிறைந்ததாக விளங்கவேண்டும் என்று அல்லும் பகலும் அனவரதமும் சிந்தித்தமைக்காகவும் அதனால் பல தியாகங்களைப் புரிந்தமைக்காகவும், அதன் பயனாக சமூகம் நன்மைகள் பலவற்றை அடைந் தமைக்காகவும், தாயும் தந்தையும் வணக்கத்துக்குரியவர்கள் ஆகின்றனர். இதனை நாம் உணர்ந்து கொண்டால் சமாதானத்திற்கு பங்களிப்புச் செய்துவர்கள் ஆவோம்.

ஹர் உலகம் வாழ்த்தும் உவந்து

எண் பத் தோ ராம் வய சில் ஏறிக் கொலு விருக் கும்
பெண் குலத் தின் ஆ ராம் பெருஞ் சுட ரே - எண்ணரிய
கொண் டு கள் செய் துவக் கும் தூர்க் கா துரந் தரி யே
மண் டுபு கற் பிராங் க வே வாழ்.

வா றி வழி யின்றி வா டுக் தமிக் கின் ற
ஏ கழை கள் நோ யா ஸா ஏ தூவி கள் - கு தூலாற்
தாக் குற் றத் தூழுந் தோர் தண்ய நா டி நிற் போரைக்
கள் கின் றாய் அம் மா கணிந்து.

தே வை குஞ் செல் வத் தைச் சே மழு றத் திட் டமிட்டு
ச டில் ஸாச் சே வை இயற் றகின் றாய் - கு டிவரும்
பேர் புக நில் உள் எம் பே தலிக் காப் பெற் றயி னால்
ஹர் உல கும் வாழ்த் தும் உவந்து.

- சிற்பி -

விநாக்கியர் செப்பும் அகழும் புறம் இணைந்த அருச்சனை வறிபாடு

வேலை உண்மையை வேலை

சிவவாக்கியர் பதினெண் சித்தர் களில் முதலில் வைத்து என்னப் படிபவர். சிவவாக்கியர் என்னும் பெயர் சித்தருக்குப் பெறியோ குட்டிய திடு நாமம் என்று கொள்ள இயலாது.

சித்தர் பாடிய காப்புச் செய்யுள்ள காணப்படும் சொற் நோட்டர் ‘சிவவாக்கியம்’ என்பது ‘சொல்லுவேன் சிவவாக்கியம்’ என்ற விநாக் செப்பி புன்னாடி சிவவாக்கியம் சொன்னாவர் சிவவாக்கியர் என்று பிறகுவேல்லாம் அலைக்க அதுவே சித்தர் பெயராக நினைத்திருக்கலாம் என்று தள்ளாமல் கொள்ள இடமுண்டு.

சித்தர் நாம் பாடிய பாடல்களை, யோகந் கலை, ஞானநிலை, சரியை நிலை, மிரியையிலை என்னும் தலைப் புக்களில் பாடியுள்ளனர்.

சித்தர் நூறு நினையில் செப்பிய பால்களில் கிர்யை நிலை பற்றிய பாடல்களே அத்கமாகக் காணப்படுவன.

சிவவாக்கியர் சிவனைப் பிறகுதே நிருக்கோவில்களில் நீக்கும் அருச்சனை வழிபாட்டை அலட்சிய மாகப் பாடுவார். அகத்தில் இறைவனை அறிந்து ஆந்தும் அகப்புசை வழி பாட்டை நன்று ஆதரித்துள்ளார். அப் சிந்தனையின் தெளிவு சிவபெருமானை அகத்தில் அன்பு செய்து ஆதரிக்காமல் புற உருவு வழிபாட்டில் ஆந்தும் புரை அதிக விளைவு அளிக்கமாட்டாது என்னும் கார்த்தந ஆதாரமாகக் கொள்டு எனக் கொள்ளலாம். மனக்கோபியில் வழிபாட்டை வளியுமிக்கும் வகையில் காணப்படும் பாடல் இது:

‘கூவி யை தேவுடா துளக்களை தேவுடா கோயி ழுக்கு எங்களும் ஒம்பி இங்கு வையோ கூவி ழும் ஏந்துவிள குளக்க ஞும் ஏந்துமே ஆவ நும் ழிவதுவ மின்னை யின்னைபே’

சிவவாக்கியர் சித்தரில் புரியும் புசையைப் பெரிதும் போற்றுவில்லை. அருகுக்கு அகத்தில் நீக்கும் அன்பு புசையையே விரும்பி ஆதரிக்கின்றார். மனவாசகரும் ‘ஆன்பிலிஸ் வினைந்த ஊழுதீ’ என்று பேராது உறையும் பெர்மானைப் போற்றுவார்.

சிவவாக்கியர் அகத்தில் நீக்கும் புசையை கிரண்டாம் படியாக்கி கிறார். முதந்தா அகத்தில் அமையும் கருவி கரணங்களைப் புசைத் திரவியங்களாகவும், அருச்சனை உபகரணங்களாகவும் அமைத்தும் கொள்கிறார்.

“இரு பகல் இல்லாமல் ஆடு கிள்ள கூத்துப்பெருமானுக்கு என்னைப் புரிசர்க்கும் மஸர்களும் அவரே கூன்றும். என உள்ளும் இறைவன் இவினு உறையும் த்ருக்கோவில். சுபிரியிங்கம். உடம்பு எங்குமாகப் போற்றி தியிருக்கும் ஜூந்து புலன்கள் ஒனிமுது ஒளியாக ஒளிரும்.”

போல் கூறிய பொருள் தாங்குடு பாடல் இது:
 முப மூ யேக்கூல் போந்து கோயி வேங்கும்
 ஆவி யோடி விழுயா யக்கட உங்கு அக்கும்
 மேலு கீறு மூந்து விளங்க தீப தீமை
 ஆபிரீ கூந் ஜுக்கோ ரஷி சந்தி மலையோ.

நீ நீரில் பிறந்தே, நீ திருந்து நீச்சடங்கு செய்கிறீ. ஆவை நினைவிடது நேர ஊற்றி வீரமாட் செய்கிறீ? வேலை

நினைந்து வேரின் வித்தை நினைந்து விதையிலே முளைத்து எழும் பொருளை நினைப் பீரேல் சிவபதம் அடைவீர் அன்றோ!

நிலே பிறந்தி ருந்து நீர் டங்கு செய்கிற் ஆரை யுன்னி நிர்வா மவத்தி லேயி நைக்கிற் வேரை யுன்னி வித்தை யுன்னி வித்தைலே முளைத்தெழுங் சீரை யுன்ன வல்லிரேற் சிவபதம் தம் ஸைவே.

பிரதமபட்டரே! நீர் அவி சொரி யும் குண்டம் யாது? ஒதும் இருக்கு வேதம் ஏது? வெந்த மண் குடத்தில் சுற்றும் நூல் ஏது? ஆதியும் முடிவும் இல்லாது தூண் போன்று எழுந்து தோற்றிய சோதியை யாது பற்றி நின்றது?

இட்ட குண்ட மேதா இருக்கு வேத மேதா கட்ட மட்க லத்திலே கற்று நூல் தேதா முட்டி நின்ற தூணிலே முளைத்தெழுந்த சோதியை பற்றி நின்ற தேதா பட்ட நாத பட்டரே.

வாக்கும் மனமும் கடந்த சொற்பதம் அற்ற ஓர் வெளி குழந்து ஒரு உடம்பும் உயிரும் சத்தியும் சிவமு மாகிச் சஞ்சரிக்கும் தன்மையை உணர மாட்டார். உமது உடம்பு சத்தி. உடலில் விளங்கும் ஆன்மாவினுள் சிவம் உயிரிப்பாக இயங்குகின்றது. அறிவில்லாதவர் காள்! சிவத்தின் திருக் கோலத்தை இவ்வாறு அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

சத்தி யைந்து கூடமொன்று சொல்லி நந்த தோரவெளி சுத்தியுஞ் சிவமு மாகி நின்ற தன்மை யேர்கிள் சத்தி யாவ தும்முடல் தயங்கு சீவ னுட்சிவம் பித்தர் காள்கு றிந்துகொண்ம் பிரானி நந்த கோலமே.

உருத்திராக்கம் முதலிய சிவ வேடம் தரித்து நீர் நிலைகள் எங்கும் இருப்பீர். நீர் தவளைகள் இருந்தும் அமுக்கை அகற்றாதது போல நீங்கள் மன அமுக்கை மாற்றுமாட்டார்கள். பிரமகபாலம் தரித்த பிரானை மனத்தில் இருத்தும் ஆற்றல் பெற்றீரேல் ஆதி நாராயணன் நான்முகன் வணங்கும் பெருவாழ்வு பெறலாம்.

குண்ட வங்கள் பூங்டுநீர் குளங்க டோறுகு குத்திரி மண்டு கங்கள் போல்நீர் மனத்தின் மாச ருக்கிள் மண்டை யேந்து ஈகயலர் மனத்தி ருத்த வல்லிரேல் பண்டை மால யன்றூறுப் பணிந்து வழங் லாகுமே.

சிலையைப் பிரதிட்டை பண் ணித்தெய்வம் என்று பூக்களைச் சாத்தி வலமாக வந்து முனு முனு என்று சொல்லும் மந்திரம் ஏது? சிவபிரான் இமைப் பொழுதும் நெஞ்சை விட்டு நீங்காமல் இருக்க நட்ட கல் பேசுமோ? கறி சுவைத்தாலும் சட்டியும் அகப்பையும் கறிச் சுவையை அறியுமோ? (அறியமாட்டாது என்றவாறு)

நட்ட கல்லைத் தெய்வமென்று நாலு புப்பஞ் சாற்றியே சுற்றி வந்து முனுமுனுவென்று சொல்லு மந்தர மேதா நட்ட கல்லும் பேசுமோ நாத நூனிருக்கையில் கூட்ட சட்டி சட்டுவேங் கறிச் சைவ றியுமோ.

சித்தர் சிவவாக்கியர் இவ்வாறு புறப்பூசையைப் போற்றாது புகழாது புகல்வது எதன் பொருட்டு? அகப் பூசை பரிமளிப்புப் பெருமையே அதற்குக் காரணம். அங்கு இங்கு எனாது எங்கு மாக பரிபூரண சச்சிதானந்தமாகச் சிவபிரான் நீக்கமற எங்கும் எதிலும் நிறைந்துளான். உடம்பாக உயிராக உயிருக்கு உயிராகத் தனக்குள் பரிமளிக் கும் பராபரத் தை உணர வல்லமை இல்லாமல், உணர்ந்து பூசிக் காமல், பூசிப்பில் சிவானந்தத்தில் தினைக்காமல் புறத்தே மந்திரத்தாலும் மலரினாலும் மணியோசையாலும் மஞ்சன நீரினாலும் மேலான மகிழமையிக்க மகத்துவை மகிழ்விக்க இயலாது - அந்த வித்தின்றி வேரின்றி முளைத் தெழும் சித்தை தெரிசிக்கப் பூசிக்க அகப் படாது என்பதே சித்தருடைய சிவவாக்கியத்தின் தெளிவு.

பரார்த்த பூசை ஆன்மார்த்த பூசையால் அமைதல் வேண்டும். ஆன்மார்த்த பூசையும் அன்புப் பூசையாக நிகழ வேண்டும். அன்புப் பூசையும் அறிவோடு அமைய வேண்டும். அறிவும் சிவத் தெளிவை அடிப்படை யாகக் கொண்டதாக அமைய வேண்டும். அவ்வாறு ஆன்மார்த்த பூசை ஆர்ப்பரிக்குமாயின் புறப்பூசையில் நட்கல்

பேரும். நெய்வசுதநி எப்தி பல்லோருக் கும் பர்த்து அருள் பாலிக் கும் செய் வீகப் பழுமண்ணும். நட்ட கல்வியூம் நேய்வ சாநித்தியம் அருள்ளுளி வீகம்.

உள்ளார்த்தமாக ஆன்மாதந பூக்காயும் பராத்த பூசையும் ஒன்றி ஜெந்த புறப்பூசையாக நிகழுமோல் கோவில்கள் திருக்கோவில்களாகத் தீரை மூம். வழிபடும் அடியார்கள் விழுமிய திருவருள் பெற்றுப்படுத்தவர். நாரிசுந் தன் போது நேய்வீக மெய்ப்புனர்வில் தினைப்பர். தாம் அரிய ஒன்றாத நேய்விக பருவச ஓள் அலையால் உந் தப் பெற்றுப் புத்துணர்வு பேருவர்.

இதுவே சித்தர் சிவவாக்கியார் புறப்பூசைக்கு அகப்பூசையை வளரி யுறுத்துவதன் தாந்பரியம்.

துளி, அகப்பூசையும் அருச்சக ரோடு அமைஷ்கு விடுவதில் வை. திருக்கோவிலுக்குச் சென்று வழிபடும் அடியவரும் தமது வெறிபாட்டின் முழுமையைப் பெற அகப்பூசை இன்றியமையாது வேண்டப்படும். பூசகருக்குப் புறப்பூசை சித்தருப்போல அகப்பூசை அடியவருக்கும் அடிச்சகருக்கும் உரித்து. அதுந்து நெருமுறைகள் தக்க சான்று. ஒரு சில திருவுறைக் காள்களை இயலு திருட்டிடத் தருகின்றோம்.

1. ஸெயல் யுமை சித்திரி

சித்தநந் வகைகள் சிருமி
ஞேயுள் சோடுவுள் மின்செய்து
தநியாந்து மூத்து முண்டுக்க.

2. நெடுப்பி வித்தட்ட பற்றுமூம் புய்வக்கையும்
பொலி சூ சொகங்குப் பகையறும் வகைநிலையா
நூத்திலை வித்தந்தீ முட்ச்சுக்குந் தங்கங்கையும்
ஒட்டுபுடு பாங்குக் குவை யெறுவுப்போக்கு
தங்கங்கை ய்தட்டுக்கு வித்தந்தியும்ப் புய்வாருச்
சேந்தாமீ

3. கொள்ளுக் கள்ளிரு வழுகை சுந்து
ஆப்புது டட்டுக்காலை

புகுமைடுயேர் தங்குமினப் புன்ட்டிக்கட்டு
உள்ளிருக்கும் பாளைக்கூவில்

4. நூத்தங்கம் மேய்ட வாங்கவாத்தேவ்
நெல்லை சுதாநூலாது திருக்குவோடு

5. சாலை வேவி வாலக்
கடுமேல் சித்தம் பாக
உம்பையே மூம்பை யார்
யாமனி மின்சை யா
நோயை செங்கும் பான
மீணுந் மூவை துடிம்
பூசன் சீ ஊக்கும்
பேர்முயில் காட்டி வாக

6. நாரியங்கள் திருத்து உழை நாக்கி
உச்சுக் கிழியில் உழுவியழுத்
நாரியங்கள் செப்பிட்டுத் தங்கங்களும்
உண்புப்போன்றோடு மூடு வார்த்து

7. மாங்காலு வகைநிலைக் கிள்ளுமினக் குத்தன

8. போய்புயழுதும் வெந்துத்தில்
மீணுநால் துழுவாறு

9. பீந்தாயெல் தாங்கள்கி நாவி கேள்வு
உண்மீபொன்றும் நீருப்பாறும் போகு அாலி
வங்கங்குப் பாக்கங்கூக்க பாக்கி வாங்கு
யீவாந்தாதுக் காக்கியும் அன்களி தூ
ஏங்கங்காதூடு கொங்குங்கோ பூந்து விக்கா
மொழுதுப் பெருங்கூலை வைக்கு உள்ளாக்க
தந்தான்

10. மாங்கோ தவஞ்சியுதேன் வீவாயும் வாய்ப்புறுபு
தீவாய்தீன் தீவாய்தீக் காங்கிக்குந்
வீவெழுமார்

காங்கோர் கெங்குளிம் அதந்துமரீர் காங்கூக்கூர்

இவ்வாற்றால் அகப்பூசையின் அருமையை நால்வர் பெருமக்கன் நூம்து நல்லுணர்த்தினர். அந்தாம் பரியத்தையே சிவவாக்கியர் சீத்தர் மொழியில் செப்பி வைத்தார்.

சிறுவர் விருந்து

கடவுள் வருவாரா?

அருட்சோதார் ஜதீஸ்வரி அவர்கள்

அன்பான பிள்ளைகளே!

அன்பு வாழ்த்து! நீங்கள் எல்லோரும் கோயிலுக்குப் போய் சுவாமி கும்பிடுவீரர்கள். “நாம் நல்லது செய்தால் சுவாமி நல்ல வரம் கொடுப்பார். கெட்டதைச் செய்தால் தண்டிப்பார்” என்று பெரியவர்கள் உங்களுக்குச் சொல்லியிருப்பார்கள். “அப்படியானால்; சுவாமி நாம் செய்வதெல்லாம் பார்ப்பாரா, நமக்கு கண்ணில் தெரியும்படி நேரில் வருவாரா” என்றெல்லாம் நீங்கள் யோசித்திருப்பீர்கள். உண்மைதான் சுவாமி நம்மைப் பாக்க நமது செயலுக்கு ஏற்ற பலனைத் தர நேரே வருவார். ஆனால் எந்த நேரத்தில் எந்த உருவத்தில் வருவார் என்பதையோ எப்படியான பலனைத் தருவார் என்பதையோ நாம் அறிவுதில்லை. கடவுளைக் காண்பதற்கு நாம் நல்ல பக்குவம் அடைந்திருக்க வேண்டும். இதை விளக்க ஒரு கதை சொல்லுகிறேனே.

சுந்தரரூர் த்தி நாயனார் திருவாரூரிலே பரவையார் மாளிகையில் தங்கியிருந்த காலம். ஓவ்வொரு நாளும் பகல் உணவின்போது அறுசுவையான சோறு கறிகளுடன் மிகச் சுவையாக செய்யப்பட்ட தூதுவளைப் பச்சடியையும் பரவையம்மை சுந்தரருக்கு பரிமாறுவார். சுந்தரரும் அதனை ரசித்துச் சுவைத்துச் சாப்பிடுவார். ஒரு நாள் சுந்தரர் கேட்டார் ; “பரவை! தினமும் நல்ல சுவையான தூதுவளை இலைப்பச்சடி போடுகிறாயே தூதுவளை இலை உனக்கு எங்கிருந்து கிடைக்கின்றது?” பரவையார் கூறினார்; “சுவாமி பக்கத்து ஊரான அம்பர் மாகாணத்தில் இருந்து சோமாசிமாற் என்ற உங்கள் அடியார் கொண்டு வந்து தருகிறார்” சுந்தரருக்கு பெரிய வியப்பு “எனது அடியவரா; அப்படி யாரையும் எனக்குத் தெரியாதே? பரவை! நானை அவர் வந்தால் என்னைக் காணச்சொல்” என்றார். அடுத்த நாள் காலை மாறனார் தூதுவளை இலையுடன் வந்தார். பரவையாரும் அவரை சுந்தரரிடம் காட்டினார். சுந்தரரை மாறனார் பயபக்தியுடன் கும்பிட்டு எழுந்தார். சுந்தரரும் பதிலுக்கு வணங்கினார். “அன்பரே! ஓவ்வொரு நாளும் எமக்கு விருப்பமான நல்ல மூலிகையாகிய தூதுவளை கொண்டு வந்து கொடுத்து இருக்கிறீர்கள் தங்களுக்கு யான் என்ன கைமாறு செய்யப்போகிறேன்” என்று மிகுந்த அன்புடன் கேட்டார். “சுவாமி! தங்களால் ஆக வேண்டிய காரியம் ஒன்று உண்டு நீங்கள் அனுமதித்தால் சொல்லுவேன்” என்றார் மாறனார். “அன்பரே! தயங்காமல் சொல்லுங்கள். என்னால் ஆகுமென்றால் செய்வேன் என்று ஊக்கப்படுத்தினார். சுந்தரர். “சுவாமி! உலக நன்மைக்காக சோமயாகம் செய்வதையே குறிக்கோளாகக் கொண்டவன் யான். தொழாயிரத்துத் தொண்ணுாற்று ஒன்பது தடவை முறைப்படி சோமயாகத்தை செய்தேன் ஆயிரம் எண்ணிக்கையைத் தொடும் யாகத்தின் நிறைவில் எம்பெருமானே நேரில் வந்து பூரண ஆகுதியை ஏற்றங்கள் வேண்டும் என்பது எனது அவா. தாங்கள் மனம் வைத்தால் இது நடக்கும்” என்றார் மாறனார் “அதெப்படி?” என்று கேட்டார் சுந்தரர் “சுவாமி! நீங்கள் எம்பெருமானுக்கு உற்ற தோழன். நீங்கள் கட்டளை இட்டால் எம்பெருமான் அதை மறுக்காமல் செய்வார். ஆகவே தாங்கள்

எம்பெருமானுக்கு எனது லேன்ட்ரைகாஸ்ள எடுத்துச் சொல்லி யாகத்திற்கு அவரை வரப்பன்ற வேணும்" என்று கீட்டிருக்கொண்டார் மாறனார். சரி, சொல்லுகிறேன் என்றார் கந்தர், மாறனார் மன்றினருடேவாடு தமது வீட்டிற்குப் போன்று.

அன்று மாலை திருவாரூர்க் கோயிலுக்குப் போன கந்தர் மாறனாரின் விருப்பத்தை எடுத்துச் சொல்லி "கவாமி மாறன் எள்ளை நம்பி சொல்லின்டார், நீங்கள் மறுக்காமல் அவருடைய யாகத்திற்குப் போக வேண்டும்" என்று இறைவனை வேண்டிக்கொண்டார். அதைத் தான் வந்த மாறனாரிடம்; "அங்கப்பீ! உழுமுடைய லேன்ட்ரைத்தலை கவாமிக்குத் தொல்லி விட்டேன்" என்றார் கந்தர், மிம்மதியாகப் போய் யாகத்தைத் தொடர்க்கினார். மாறனார் முறைப்படி அமைகிற மேடையில் யாக குளிட்டத்தில் அங்கின் கவாலித்து எழுகிறது. அந்தணர்கள் பக்த சீரத்தைப்படின் வோதுமந்திரங்களைச் சொல்லி மிரியைகளை ஆழ்ந்திறார்கள். பூர்ணாருதி கொடுக்கும் நேரம் வந்து விட்டது. பெரியதொரு தங்கத் தாம்பாளாத்தில் ஆகுதிக்கான த்ரவியங்களை ஏந்தியபடி எழுந்து நீண்டார் மாறனார். கண்ணாடியாய்ந்தலைப்பிலே இறைவனை மனம் உருகிப் பிராத்திநித்தபடி நிற்கிறார். அந்த நேரத்தில் முடை நாற்றும் விகங் கன்னாக்கலையத்தை தலையில் காங்கு அழுக்கி ஆட்டையை உடுத்த ஒரு புலையன் அவனைச் சூழ அவனது மனைவி குறும்பு மயங்கன இரு பிள்ளைகள் போதுதந்து அவர்களைச் சூழ சூன்று நாய்கள் இந்தப் பட்டாளம் ஆரவாரமாகத் தீவிரன்று யாகசாலைக்குள் புதுந்தநு அந்தணர்கள் அநுவெருப்பு அடைந்து, முகத்தைச் சுழித்துக்கொண்டு, வேறு வழிபாக யாகசாலையை விட்டு ஸெனியே ஒடி விட்டனர். பெரும் ஜூழப்பமான ரத்தங்களைக் கேட்டு கண் திறந்து நிரிந்து பார்த்தார் மாறனார். ஒரு கணாம் கூ தாமதிக்கவில்லை அவர் கையிலே ஏந்தி நின்று அஞ்சிப்பொருள் நிறைந்த தட்டத்தை தன்றுள் நின்ற அந்தப் புலையனிடம் நிடிறவார். என்ன அழியம்! அங்கே சிவபெருமானே தம் திருக்கத்தில் அதனை ஏற்றார்! அன்னை சாலைவனும் முறைகள் கணபதியும் நான்கு வேநுங்களும் துதிக்க மாறனாருக்கு காட்சி அளித்தனர். மாறனார் இறைவனைடன் ஒன்றிக் கஷந்தார்.

பார்த்தார்களா இறைவன் தன் அடியவரைச் சோதிக்க எப்படியான மாறுபோடு போட்டு வந்தார்! ஆகுவே நாம் இறைவனை எல்லா வடிவிலும் காணக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

□

□

□

□

திருத்திதாண்டர் புராணத்தில் திருக்கேதச்சரம்

ஏந்திரி வர்ந்தங்க வீதித் தெவி

யாரி படை தூந் தினாலிக்கு மீந் தன்னில்

மன்று திருக் கோவையை யகிழ்து வெங்கள்

முறிலைடையா நைமப்போறி வளங்கிப் பாடச்

வெள்ளிட்டி நைமாட பாஜூட்டத்தில்

திருக் கேதச்சரம் தாண்டி சுவ்யாக

முள்ளியிப் பலிந்தேத்தி பல்போடி

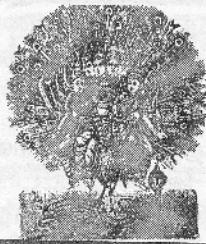
முலவாத விழிப்புறா உலகை ஏற்றார்

ஏந்துமிரா மேக்காந்து மாறனியை முன்வண்டிப்பி

பாஞ்சுதமிழ்த் தொடை சாத்திப் பலிச்சின்றார் பாங்கண்டுக்

சொக்கியை ஜோட்டத்தந்து மிருக்கேந்தனாந்து என்னு

சொக்கம்பா யைகள் சாத்தித் தாந்தித் தொழுகின்றார்.

கந்தபுராண சிறுவர் அழகம்

- மாதாஜி

61. குரபன்மன் போர்க்களம் வந்தான்

குரபன்மன் போர்க்களத்தில் தமது தம்பி அழிந்த செய்தியை அறிந்தான். “இருசிறகுகளையும் இழந்த பறவைபோல் துடி துடித்தான். தாரகனும், சிங்கமுகாக்கரனும் குரபன்மனின் சகோதரர்கள். இந்த இருவருடன் பானுகோபன், அமைச்சர், கோடிக்கணக்கான அவன்ரகள் எல்லாரையும் குரபன்மன் போரில் பறிகொடுத்தான். இப்போது தம்பிக்காக அலறினான். பானுகோபன் இறந்த போது துடிதுடித்து அழுததைவிட அதிகமாக அழுதான் “நான் இருவரையும் இழந்த சிறகொழிந்த பறவையானே” சிங்கமுகனே நீ எனக்குத் தந்தை தாய் தமராய் இருந்தாய். நானும் போர் செய்து மாண்டு உன்னிடம் வருகிறேன் என்று கரைந்து கரைந்து அழுதான்.

எல்லாப் பாசங்களிலும் உடன்பிறப்புப் பாசம் மேலானது பொன், பிள்ளை, மனைவி இவை போன்றவற்றை இழுந்தாலும் மீளப்பெறலாம். ஆனால் சகோதரத்தை இழந்தால் மீளப் பெறவே முடியாது இதனைக் கச் சியப்ப சுவாமிகள் கந்தபராணத்தில்

“பொன்னை நிலந்தன்னைப் புதல்வரை மங்கையரைப்
பின்னையுள் பொருளை யெல்லாம் பெறலாகும்
என்னையுடைய இளங்கோவே இப்பிறப்பில்
உன்னை இனிப்பெறுவது உண்டோ உரையாயே”

எனச் குரபன்மன் வாயிலாகப் பாடுகின்றார்.

குரபன்மன் முருகப்பெருமானின் பெருமை முதலியவற்றை அறிந்து புகழ் ஒன் றிற் காக முருகனுடன் போர் தொடுக்க ஒற்றாக்களை அழைத்தான். “ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களிலும் சென்று அங்குள்ள சேனைகளை திரட்டிக் கொண்டு வாருங்களோன” ஆணையிட்டான்.

குரபன்மனின் ஆணைப்படி ஒந்றார்கள் ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களிலும் சேனைகளைத் திரட்டிக்கொண்டு உலகமெல்லாம் நடுங்கக் கொண்டு வந்தார்கள்.

குரபன்மன் நீராடினான். திருநீறு பூசி சிவபூசை செய்தான். வேண்டியமட்டும் உண்டான். பெரும் பொருட்களைத் தானம் செய்தான். போர்கோலம் பூண்டு போர்க்களம் சென்றான். போர்ப்பறைகள், வாத்தியங்கள் முழங்க, சிவப்படைக்கலம் முதலானவையும் குழிந்து சென்றன. துன்பங்களுக்கெல்லாம் காரணமான குரபன்மன் போர்க்கோலம் பூண்டு வந்ததைக் கண்ட இமையவர் இரத்தக் கண்ணீர் வடித்தார்கள். மாலும் அயனும் சில தேவர்களும் முருகப்பெருமானிடம்

அடிமீதம் - 29

சென்று ஞாபனம் போர்க்களைம் வந்துள்ள செய்தியைக் கூறினார்கள். முருகப்பெருமான் வாய்ப்பேல்வனைம் கடைக்கவன்னால் ஞாக்கினார். வாய்ப்பேல்வன் மனோவேகத் தெருஞ் வந்தான். தேவர்கள் பூமமை பொழிந்தனர்.

தேவர்கள் முருகப்பெருமானின் தலைக்கவையில் போர்க்களைம் மக்ஷிச்சியுடன் வந்தார்கள். அகரப்படையின் தொகையைக் கண்ட தேவர்கள் அஞ்சினார்கள். கொஷக்கள் போல் புழுக்கள் போன்று, தீயசக்தியுடைய அவனைப்படைகள் பெருகின. நீரக்கநிகளை முருகப்பெருமான் தேம்நநு அழிக்கும் நூற்று சிகிட்டக்களிடத் து.

அயிரநூற்று அண்டங்களிலிருமூன்றா அவனைப்பேரையைவி வந்துவிட்டன. காலமீதம் காலமாய்க் காலர் கள், அழிக்காலத் தீயை விடக் கொடியவர்களாயிருக்கிறார்கள். சன்டமாருத்தீன் முன் பஞ்ச போல் நூற்றுக்கண்ணிரோம். எங்கே ஒடுக்கொம், ஓழிப்போம், எஸ்லா இடங்களிலும் அரை சேவனகள் குவிந்து இருக்கின்றார்களேயென்று பூதப்படைகள் அஞ்சின.

அவனைப்படைகளைக் கண்ட இத்திரின் நூற்றுக்கினான். இந்த அவனைப்படைகளை காலன் முருகப்பெருமான் அழிக்கவே ஊழிக்காலம் சென்றுவிடும். அப்படியாயின் ரூங் மாளிக்கு எப்போது. நான் பொன்றுவாகம் சேவனது எப்போதென திருமாவிடம் முறையிட்டான். அப்போது திருமால் முருகப்பெருமானின் பெருமையை

“காலமாய்க் காலமின்றிக் காலமாமாய் கருமலின்றிக்

கோலமாய்க் கோலமின்றிக் குணங்களாய்க் குணங்களின்றி

ஞாலமாய் ஞாலம் இன்றி அநூதியாய் நூங்கட்கேல்லாம்

மூலமாய் கிருந்த வள்ளல் மூவிருமுகங் கொண்டு உற்றான்”

இவ்வாறு பாடினார்.

திருமால், இந்தீரனை “ஐயா என அழைத்து முருகப்பெருமானை குழந்தையென நீளாக்க வேண்டா வார் திருவுளம் கொண்டு ஒருகால் ‘ஏ’ என்ற சொன்னாற் போதும் சமுத்திரம் போன்ற அவனைசேவன் அப்படியே அழிந்துவிடும். ஆபிரிசுகோடி துண்டங்கட்டும் முருகப்பெருமானே தலைவர். அவர் மாபெறும் கருணாங்கக்டல். எம்மீது கோண்ட பெருங்கருணாங்யால் தூறுவட்ட போர் செய்ய வந்தார். ஆகவே தேவேந்திரா கவலைப்படாதே தூரசம்காரம் விரைவில் நடைபெறும்” எனக் கூறினார்.

அவனைவீரர்கள் பூதப்படைகளுடன் மோதினார்கள். பூதப்படைகள் நோலவியுறவனார். இதனைக்கவர்ட வீரவாதீக்கவர் விள்ளை வனளத்துப் பானம் வங்கிலார். அவனைப்படை அழியாளிஸ்ஸை. இதனால் வருந்திய வீரவாதூதேவா கந்தவேளிடம் சென்று நடந்ததைக் கூறினார். மூரக்கடவுள் புன்னகை பூத்து விள்ளை வனளத்துக் கணனமழு பொழிந்தார். போர்க்களத்தில் நின்ற அவனைப்படைகள் மாவும் அழிந்தன.

இவ்வாறு முருகப்பெருமான் தேவர்கள் சூழ எல்லா இடமும் தேரில் சென்று அவண்சேணகளைக் கொன்று பின்குவியலாக்கினார். எங்கு பார்த்தாலும் உதிரவெள்ளமும் பின்குவியலுமே காணப்பட்டது. அந்த உதிர்த்தைக் குடித்து மாமிசுத்தைப் புசித்துப் பேய்கள் ஜீரணிக்க முடியாது கரணம் அடித்து விளையாடின.

புதிது புதிதாக அண்டங்களில் இருந்து அவணப்படைகள் வெளியேறாது முருகப்பெருமான் அண்ட கோளங்களின் வாயில்களை அடைத்து விட்டார். இறந்த அவணப்படைகளின் பினங்கள் கடலிலும் மிகுந்து மலைபோல் உயர்ந்து காணப்பட்டன. முருகப்பெருமான் தமது பன்னிரண்டு கண்களையும் கொடிய ஊழிக்காலம்போல பிரகாசிக்கச் செய்தார். உடனே பின்மலைகள் எரிந்தன. குருதி வெள்ளமும் வற்றியது. மூவலகமும் முன்போலாகியது.

62. அந்புதமான போர்

முருகப்பெருமானின் விசுவருபத் தோற்றத்தையும் பன்னிரண்டு திருக்கரங்களையும் சூரபன்மன் கண்டான். முருகப்பெருமானின் அழகான தரிசனம் குரளை ஈர்க்கவில்லை. பெருமானின் பன்னிரண்டு திருக்கரங்களில் ஏந்திய ஆயுதங்களே அவன் கண்களுக்குத் தெரிந்தன. ஒரோ இப்பாலகன் தன் வலிமையையும் வீர்த்தையும் காட்டுகின்றானோ? எனச் சினந்தான்.

சூரபன்மன் மேறுமலை போன்ற வில்லை எடுத்தான். அதில் நானை ஏற்றினான். அதனைக் கண்ட பூதகணங்கள் மலைகள், மரங்கள், குலங்கள் முதலிய ஆயுதங்களை சூரபன்மன் மீது ஏறிந்து போர் செய்தார்கள். இவ்வாறு இருபகுதியும் தரையிலும் விண்ணிலும் கடும் சமர் புரிந்தனர். பின்னர் சூரன் சவாமியின் தேரிலிருந்த கொடியை அறுத்தான். சவாமியை மறைக்கும்படி அநேக பாணங்களை விடுத்தான். சூரனின் புஜவலிமை முழுவதும் வெளிப்பட இடமளித்த சவாமி, ஏழு பாணங்களால் சூரபன்மனின் தேரிலிருந்த கொடியை அறுத்துக் கடலில் இட்டார். இதனைக்கண்ட பூதப்படைகள் சங்க நாதம் செய்தன. திருமாலின் பாஞ்சசாண்ணியமும் முழங்கியது.

அக்கினிதேவன் கோழிக்கொடியாகி முருகப்பெருமானின் தேர்மேல் ஏறி அண்டங்கள் கிடூகிடுக்கக் கூவினான். இமையவரின் ஆரவாரத்தைக் கண்ட சூரன் சினந்தான். தேவர்களை நோக்கி, என்முன்னே வருவதற்குப் பயந்த தேவர்களே உங்களுக்கு இத்துணை ஆரவாரமா, ஆனவமா முதலில் உங்களைக் கொல்வேன் எனச் சபதம் செய்தான். பின்னர் தேரை வானத்தில் செலுத்தி தேவர்கள் மீது பாணமழை சொரிந்தான். இதனைக் கண்ட முருகப்பெருமான் தரையில் நின்றபடியே அவனுடைய பாணங்களை அழித்தார். பின்னர் விண்ணுலகுக்குத் தேரில் போனார் முருகப்பெருமான். சூரபன்மன் எதிரே நின்றார். அவண்ணுடன் அந்புதப் போர் புரிந்தார். இவருடைய தேர்களும் காற்றாடி போலவும், குயவனின் திகிரி போலவும் சுழன்றன. சூரன் மாயைப்படையால் போர் புரிந்தான். கந்தப்பெருமான் ஞானாஸ்தீர்த்தால் அழித்து விட்டார். இவ்வாறு கடுஞ்சமர் புரிந்த கந்தவேள் அவணர்கள் எல்லாரையும் வேருடன் அழித்தார் சூரபன்மன் போர்க்களத்தில் தனியனாக நின்றான்.

(தொடரும்)

விநாயக வழிபாடு

க. சீவசௌகர்தாதன் அவர்கள்
தலைவர், சுதாப்ரவிளையார் குடும்பவராஜப
ஏஜனேஸ்:

வோவ சமயத்தில் விநாயகர் வழிபாடு முதல்மையும் சிறப்பும் உடையது. இந்தியாவிலே தோன்றிய மதங்கள் அமைத்திற்கும் பொதுவான தெய்வம் விநாயகர். இத் தெய்வத்தின் நுணைகொண்டு தத்தம் தெய்வத்தை வணங்குகின்றனர். தெய்வ வழிபாட்டிற்கு இடம் கொடுக்காத பெள்தத்ரிகளும் விநாயகரை தம் விராரையில் வைத்து வழிபடுகின்றனர் சூத்தில் விநாயகர் ஆஸயம் இல்லாத சிராமமோ நகரமோ கிடையாது. மூலம் முடுக்கெல்லாம் விநாயகர் ஆஸயம் அமைந்துள்ளது போல உலகின் பல பாகங்களிலும் விநாயகர் ஆஸயம் அன்றூம் அமைந்திருந்தமைக்கான சாஸ்ருகளும் இன்றும் அனைந்திருப்பதை அறியக்கூடியதாக உள்ளது.

இந்து சமயத்தின் எந்தக் கடவுளை பூஜை செய்து வழிபடுவது என்றாலும் முதனில் கணபதியை வழிபட்ட பின்னரே மற்றுறை தெய்வங்களை வழிபடுவன்றும் என்ற போது விதி அமைக்குவன்றாது. இதுவே காணபதத்தியத்தின் தனிச் சிறப்பை காட்டுகின்றது. முறகாலத்தில் நூல்கள் இயற்றியவர்கள் சரி இக்காலத்தில் எழுதுவர்கள் சரி காபுச் செய்யினை கணாத்திக்கு பாடிய நால் சமூக ஆரம்பிப்பார்கள் அது மட்டுமல்ல சைவத்தியிழு மக்கள் ஏக்காரியத்தை தோடங்க முன்னும் விநாயகரை வேண்டியே ஆரம்பிக்கும் முடி அன்று தோட்டு இன்றுவரை பேசுவதும் மற்பாகவும் உள்ளது.

அருட்பெறுந் ரோதியாகிய சிவசோத்யிலிருந்து மூலம்பிரேக்ஷியாகிய மாண்யமென்னும் கரியகோணத்தில் அறிவந்திருக் கிடந்த என்னில் கோடி உயிர்கட்டு அருஞும் பொருட்டு துவிப்பெறாம் கருணையாகிய பராசக்தி தோன்றியது அதினின்று ஞானசத்தியும் அதினின்று விரியாசத்தியும் அதினின்று இச்சாகத்தியும் நோன்றின். அந்த இச்சாகத்தை விந்து என்ற அந்தமாண்யமில் பாய்ந்தது அதன் அற்றியலைத் தாங்கமாட்டாத விந்து சுழன்றாலும் அதினின்றும் நாதம் தோன்றியது விந்து அறியாகவும் நாதம் நீண்ட கோராகவும் காட்டியளிந்தது அது தான் நம் முன்னோர்கள் எழுதுந் தொடங்குமுன் முதல் எழுதுகின்ற உள்ள பின்னையார் குழி பின்னையார் முதற்கடவுள் இது முதலில் எழுதும் விந்து நாதக் குழி ஆதலால் பின்னையார் குழியைப்பெற்றது. மகாபாரதத்தை விநாயகர் எழுதினார் என்பதாறும் விநாயகருடைய தொன்மை தெரிவின்றது. அழிவின் சிகரமாக போற்றப்படும் ஒள்ளவையார் நாள்தோறும் விநாயகருள்க்கிணைய மெய்யன்புடன் வழிபாடு செய்யும் நியமம் உடையவராய் இருந்தார் ஒந்தான் விநாயகரை விரைந்து வழிபாடு செய்தார்.

விநாயகர் ஒள்ளவையே ஏன் இன்று விரைந்து பூசை செய்கின்றாய் வள்ளு போட்டார். ஒள்ளவையார் கடைச முஷ்டியே கந்தர் யானையீதும் சீராமன் பெறுமான் குதிரையீதும் ஆரீராகவிந்துக் கயிலைவாசல் செல்லுவின்றார்கள் யாழும் அவர்களுடன் செல்ல விரும்புகின்றேன் அதனால் அவசரமாக பூசிக்கின்றேன் என்றார்.

கணபதி-ஒளவையே அவசரப்படாது அமைதியுடன் பூசைசெய் அவர்கள் கயிலை சேர்வதற்கு முன்னாகவே உன்னைச் சேர்த்தருளுவோம் என்று பணித்தருளினார்.

ஒளவையார் விநாயகர் அகவல் என்ற துதிப்பாடலைப் பாடி உள்ளம் உருக கண்ணீர் வெள்ளம் பெருக நிதானமாக பூசை செய்தார் விநாயகர் ஒளவையாரைத் தும்பிக்கையில் எடுத்து ஒரே நொடியில் எடுத்து திருக்கைலையில் சேர்த்தருளினார்.

அடியில் வரும் பாடலால் இதனை அறிக

“மதுர மொழிநல் சுமையாள் புதல்வன் மலர்ப்பாதத்தை
முதிர நினையவல் லார்கரி தோழுகில் போல்மூழங்கி
அதிர நடந்திடு யானையும் தேரும் அதன் பின் வரும்
குதிரையுங் காதம் கிழவியும் காதம் குல மன்னனே”.

ஜோதிட நூல்களில் ஒவ்வொரு நட்சத்திரத்துக்கும் ஒவ்வோர் அதி தேவதையைக் கூறும் அவ்வாறு கூறும் பொழுது உத்திராட நட்சத்திரத்துக்கு அதிதேவதை விநாயகர் என்று கூறியது. ஜோதிட மரபுப்படி கிரகமாற்றம் நிகழும்போது சில நட்சத்திரங்களுக்கு இன்னதெய்வத்தை வழிபாடு செய்தால் நல்லது எனக்கூறி பஞ்சமுக விநாயகரை வழிபடுமாறு எழுதுவதைக் காண்கிறோம். இவை இந்திய ஜோதிட நூல்களில் காணலாம். விநாயகர் அடியார்கள் பொருட்டு முப்பத்திரண்டு பேதங்களை உடையவராக விளங்குகின்றார்.

மனிதனை பல பெயரிட்டு அழைப்பதில்லை சிலருக்கு வீட்டில் ஒரு பெயர் பதிவில் ஒரு பெயர் விளங்கும். விநாயகருக்கு இடத்துக்கிடம் கருணைத் திறத்தை அருளைக் குறிக்கும் பெயர் விளங்குகின்றது. உதாரணமாக சிவப்பிரகாச விநாயகர், ஆண்டவிநாயகர், ஆதிவிநாயகர், உச்சிப்பிள்ளையார், கங்கைகணபதி, கருக்கடிவிநாயகர், கற்பகவிநாயகர், காசிவிநாயகர், சிதம்பரவிநாயகர், வீரகத்தி விநாயகர், கைகாட்டிவிநாயகர், மாவடிப்பிள்ளையார், மருதடிவிநாயகர், பொல் லாப்பிள்ளையார், சுட்டுவிநாயகர், உச்சிட்டவிநாயகர், தேவரைப் பிள்ளையார், சிந்தாமணிவிநாயகர், வாதாபிவிநாயகர், சொரணவிநாயகர், அரசடிப் பிள்ளையார், முறுகண்டிவிநாயகர், கடுக்காய்விநாயகர், வலம்புரி விநாயகர், வரசித்தி விநாயகர், விகடசக்கர விநாயகர், மாணிக்கவிநாயகர், வெள்ளாந்தாங்கி விநாயகர், முக்குறுணிப்பிள்ளையார், அன்னதான விநாயகர், துண்டிவிநாயகர், கல்வளைப்பிள்ளையார், பறாளைப்பிள்ளையார், வருத்தலம் பிள்ளையார், கைலாயபிள்ளையார், அக்கசாலைவிநாயகர், வெள்ளைவிநாயகர், வெள்ளெருக்கபிள்ளையார், இராமாவில் பிள்ளையார், செல்லப்பிள்ளையார், கல்வம்பிள்ளையார், செருக்கல்பிள்ளையார், ஆயக்கடவைபிள்ளையார், என சைவசமயத்தவர்கள் வாழும் இடமெல்லாம் மேற்படி பெயர்களில் விநாயகர் ஆலயங்கள் அமைந்ததின் சுருக்கமாகும். விநாயகருக்கு உகந்தது அறுகும் வன்னிப்பத்திரமும் ஆகும். இந்த அறுகினால் விநாயகரை அர்ச்சித்தால் மூலாதாரத்தில் விளங்கும் விநாயகர் ஆறு ஆதாரங்களிலும் நம்மைப் பொருந்தச் செய்து அருள்புரிவார். வெப்புநோய் கண்டவர் அறுகம்புல்லின் ஈர்க்கையிட்டு நீரைக்காய்ச்சிச் சுருக்கியுண்டால்

அம்முடை - 28

அந்தோம் நீர்ப்பெறுவேள் குடை விரும் அழகு பல நோய்களை மாற்றவும் உதவுகிறது. விநாயகர் எப்பிராஹம் பிரமத்சாரியாக வீளங்குபவர், துண்ணூல் வாழ்ப்போவை கணக்கு காரியசிந்தனையும் அதற்குரிய புத்தியும் அருள்ளபவர் ஆதலின் ஏதெந்தி புத்தியில் என்ற பள்ளுகளை உண்டா இருமதைவியாக உடையவர் சித்தி புத்தியில் விநாயகர். விநாயகருக்கடைய சுக்கிள்ளாக்கை சித்தியும் புத்தியில் பிரமதீக்கூருது புதல்விகள். வல்லவை என்ற சக்தி மர்ச் முனிவரது புதல்வி விநாயகர் ஒரு சமயம் தீநுமாலின் புதல்விகள் பண்ணிருவகை மனந்ததாகவும் கவுயவர். கதைகள் எவ்வாறு அமைந்தாலும் மக்களிற்கு நம்பிக்கை இருப்பதால் விநாயக வழிபாடு அமைந்துள்ளதை காலையும் விநாயகர் ஆஸ்யங்கள் தெளிவாக்குவின்றன.

விநாயகர்க்குரிய விரதங்களாக வெள்ளிக்கிழமை விரதம் சுப்பகடங்க சதுரத்தி விரதம், சஷ்டி விரதம், மாதச்சதுரத்தி, விநாயகரதூரத்தி விரதம், செவ்வாய்மகிழமை விரதம் என அமைக்கப்படுகின்றன. இவைகள் தொடர்ச்சுவாதாக குரிய விதிமுறைகள் உண்டு அதில் குறிப்பிடவாறு அனுப்பியது நல்லன்று. விநாயகருரத்தியை உள்ளள்ளிடன் வழிபடுவோ நீண்ட ஆயுள் விழெந்த செல்வம் நஞ்சக்கட்பேஞ் நோயற்று வழங்க நல்லிதிப்பீரு மன அமைந்தி முதலிய எல்லா நல்லாக்கும் பெறுவார்கள். ஸ்த்ரையாங்குடைய விநாயகர் தமிழ்ம வழிபட்டோக்கு இகம்பரம் வீடு என்ற மும்மை நல்லங்களையும் இனிது வழங்குவார் என்பது நாட்கிக்கையாகும். சிவன் கோயில்களிலும் சரி அம்மன் விவசூலு ஆஸ்யங்களிலும் முதலில் விநாயக வழிபாடுடன் கருவங்கள் தொடங்கு கீழ்நார்கள், யாம் கருமங்களை தொடங்கமுன் விநாயகப் பெருமானை வழிபட்டு நல்வாழ்வு வாழ்வோமாக.

*

*

*

நீலகண்டப் பறவை

தேவர்களும் அகூர்களும் பட்டு கடலைக் கூவ நூத் போது நிலவிரும்பிய ஓலை காலம் என்ற நாலூத் தோன்றி அலைவையூர யும் வந்திரியதாகவும், சிலாபி திருமால் வல்லை உப்பிக்களையும் காக்கும் கூதாது கே அகூர் அகூரை எடுத்து விடுகின்ற, கூட்டுப்போகுன் மதுருத்தில் துங்க வைத்துக் கொண்டு தூய்யை பூர்வம் கூறுகிறது. இவற்றையினின் முயக்கு இதனால் நெல் நிறாக மார்வ அவரும்கு நீலகண்டன், ரீகண்டன் போன்ற பட்டோலை நாலை குறிப்பு என்பதும் வைக் கேய்கள் அமைந்தன. சங்க இலக்கியமும் இவற்றைக்கொண்டு “நீலகண்டப்பிர்ஜியுபிரிய என்றும் கூறுவது கூறுவது” என்று குறிக்கும்.

வட மாநிலங்களில் நூம் சாதாரண விட்டுக் குருவிபின் அளவிலில், நேலம்பட்டா என்று அவற்றைப்படியும் ஒரு பறவையினாம் இந்தியது. இதன் முள் கருத்துப் படியும் நீலத்தாக இந்தியம். இவை, கழுவெட்டுறில் Blue Throat (erithacus scocceus) என்றியான். இந்தப் பறவையைப் பால்கிபாட்டு நூம் காள நேர்ந்தால் சிவப்பியூட்டான் நால்ரூபா யா. போர்மையையை மனத்திற்குள் நினைவுத்துவம் போதும..... அதைத் தெரிந்து கொண்டு, இப்பறவை குத்தான இலாகாவிடம் கொண்டு கீர்த்தியிலிரும் என்று மக்கள் நூம்பியிருக்கன. சுவப்பிராணைப் போகுதே இந்தப் பறவையின் கருத்துப் பறுத்தியும் மூலம் இப்பறவை இது சிவாக்கத் ரக்காம் பிரியான பறவை என்றும் நம்பி இருக்க. -விழியல் சமி கம்பிராணையிம்

(நாலி: குமுதம் பக்தி மோ)

உய்வித்த சந்தேகம்

ஐ. கத்ரமலைநாதன் அவர்கள்

இறைவனை, முத்தோனாகிய விநாயகப்பெருமான் முதலான கடவுளரும், தேவர்கோன் இந்திரன், பஞ்சஸூதங்களுள் ஒருவரான அக்கினி, அட்டதிக்குப் பாலகர்களுள் ஒருவரான இயமன் ஆகியோரும் பூவுலகத்திற்கு வருகை தந்து பூசித்து வணங்கிச் சென்றுள்ளனர்.

இது மட்டுமென்றி இறைவனது ஆடற் கோலத்தினைச் சுதா காணும் பாக்கியம் பெற்ற வியாக்கிரபாதர் கூட திருப்பாதிரிப்புலியூர் வந்து இறைவனைப் பூசைசெய்து வணங்கிச் சென்றுள்ளனர்.

விநாயகர்	- கணபதீச்சரம்
முருகன்	- வைத்தீஸ்வரன் கோயில்
அம்பாள்	- காஞ்சிபுரம்
விஷ்ணு	- திருவீழிமிழலை
குரியன்	- பரித்தினியாமம்
பிரம்மா	- திருப்பிரம்மபுரம்
இலக்குமி	- திருவாரூர்
இந்திரன்	- மதுரை
அக்கினி	- திருப்புகண்ணர்
இயமன்	- தாராபுரம்
வியாக்கிரபாதர்	- திருப்பாதிரிப்புலியூர்

விண்ணுலக வாசிகளான இவர்கள் யாவரும் இறைவனைப் பூசித்து வணங்கி அனுக்கிரகம் பெறுவதற்காக இவ்வுலகிற்கு இறங்கி வந்தது பற்றிய சந்தேகம் ஆதித்தர் என்ற முனிவரிடம் குருகுலக்கலவி பெற்றுவந்த ஒரு சீடனான கணநாதனின் மனதினைப் பலநாட்களாகக் குடைந்து கொண்டிருந்தது.

ஒருநாள் சிறிது கண்ணயர்வதற்காகப் படுக்கையில் சாய்ந்திருந்த குருவிடம், இதுபற்றி அவரின் பாதங்களை வருடியவாரே கணநாதன் தன் சந்தேகத்தினைப் பயந்து பயந்து வெளியிட்டான்.

குரு மனமிக மகிழ்ந்து “எவருக்கும் தோன்றாத பொருத்தமான ஒரு சந்தேகம் உனக்குத் தோன்றியிருப்பது எனக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. இது பற்றிய எனது கருத்துக்களை உனக்குச் சொல்லுகின்றேன். எதிர்காலத்தில் உனது சந்ததியில் பிறக்கும் ஒருவன் வைதீகமதம் பற்றி எல்லோருக்கும், எல்லா வகையிலும் விளக்கம் அளிக்கும் உயர்நிலையை அடைவான்” என ஆரம்பித்தார்.

-பூலோகவாசிகளின் பாவ விமோசனத்தின் பொருட்டு இறைவனது ஜடாபாரதத்திலிருந்து வீழும் கங்கையில் நீராடுவதனால் சுகல பாவங்கள்/

தோசங்கள் நின்தும் எனவே கங்கையில் நீராழிய பிள்ளை பூணை செய்வதற்காக இங்கு வருகை தந்தனர்.

- நான்வே வருந்தி நாடி வருவோருக்கே இறைவனது அருட்கருணை கிடைக்கும் என்பதை மற்றுமல்லதும் உணர்ந்துவதற்காக இங்கு வருகை தந்தனர்.

- இறைவனுடன் தேவலோகத்திலேயே வாசது செய்வதனால், இறைவனாவு சிற்து குஞ்சியை காணப்படலாம். வேறுபோல் இடத்தில் இருக்கும்போது இல் உணர்வு மிகுந்து காணப்படலாம் என்றால்காக இங்கு வருகை தந்தனர்.

- எவ்வித ஆராவாரமுமின்றி மனமொன்றி இறைவனை நீண்டத்து வணங்கிப் பூசைகள் புரிந்திட உகந்த இடம் பூலோகமே என்பதற்காக இங்கு வருகை தந்தனர்.

- தான் செய்யும் பூசைக்கு வேண்டிய கைங்கரியங்களைத் தானின் செய்வதும், மலர்கள், பச்சிலைகள் ஆய்ந்து வருவதும், அப்பூசையைப் பூரணமாக்கும் என்ற மனதினருவடறும் இங்கு வருகை தந்தனர்.

- தேவலோகத்து மலர்கள் நீர்மாலியம் என்ற உயர்நிலையைப் பெறுமாட்டா; காரணம் அவை வாடாத நன்மையுடையவை. எனவே தாம் அரச்சித்துப் பூசைசெய்யும் மலர்களும் கூட நீர்மாலியமாக மாற வேண்டும் என்ற உயர்நோக்கல் இங்கு வருகை தந்தனர்.

இவ் விளக்கன்களினால் மிகவும் திருப்புதி அடைந்த கணநாதன் உடங்கக்கூத்து ஆழந்துவிட்ட குடும்பவரின் பாதங்களைத் தொட்டுக் கண்ணில் ஒற்றிக்கொண்டு தகை குருகுலக் கடமைகளை நிறைவேற்றியும் பொருட்டு, மற்றைய சிற்யர்களுடன் சேர்ந்து குருவின் குடும்பசபில்ருந்தும் வெளியேறினான்.

நாயக்கி

“நானும் உன் குருவை நூக்களியீன்”

தூபாக வழிக்கும்பூசை கார்ம்பீரை அமிலை மாபாத மலைத்துங்கி பிடிபில்லைத்து நூம்

தாளி பக்கிலோடு

வீட்டுப் போ

வாயார அவள்புகழ் தன்னைப் பாதாக இருந்துவள் தீருவடி தன்னைப் பொறுத்து வேயும்

வயத்துப்போய்

நினைம் பூத்துப்போய்

பேயாக இல்லைப் பயத்தைக்கயில் மனம் கோபாத செல்லமும் கல்லியும் வீழும்

பீதில்கலும்

கோத்துளிக்கும்

ஏயாது ஆரைகள் வந்தேர்வை நிதம் நாயக்கேப் பாதாக இன்குருவை தகை நூம்களியீன்.

கல்வீர். வ. போஸாஸாந்துவன்.

வந்து நிலையிறங்கிய வானக்கங்கை

சிங்கமா தூர்க்கா தேவி
திருச்சபை அரசி; சைவச்
சங்கமென் றாதும் மெய்மைச்
சமரச தேவி; வையம்
எங்கம்மா என்றே போற்றி
ஏற்றிடும் அன்புற்றான்
தங்கம்மா அப்பாக் குட்டி
தமிழுள வரையும் வாழுக.

தாங்கிடக் கொழுகொம் பின்றி
தழுவிடத் துணையொன் றின்றி
ஏங்கியோர் முன்னு வந்து
இறங்கிய வானக் கங்கை
விங்கிய பொருள் கண்கள்
விழித்திட மறுத்த நாளில்
தாங்கிட இறைவி எங்கள்
தங்கம்மா உருவில் வந்தாள்.

தாயெனும் உறவும்; சந்தத்
தமிழென உருகும் தொண்டும்
தூயவெண் ணிறத்தின் அன்பும்
சுடர்விடும் அறிவின் காந்தத்
தேயவிலா அழகும்; தூர்க்கா
தூந்தரி வடிவும் கொண்ட
நாயகி இனும்பல் லாண்டு
நலமுடன் வாழ்வாள் வாழி.

புன்னகை மறந்த சின்னப்
ழுக்களைக் காக்கும் தாயள்
கண்களில் ஈரம் பூத்துக்
கசிந்திடும் கருணைச் செல்வி

உண்மைக்கு ஒருத்தி; சேவை
உள்துக்கு ஒருத்தி யென்று
அன்னையிங் கானாள்; நாறு
அகவையும் காண்பாள் வாழி.

முதுமையும் அழகென் றான்
முத்தவள்; ஞானச் செம்மைப்
பதுமையென் றான் தேவி
பவித்திரம்; பழைமை பூத்த
புதுமையள் இனும்பல் லாண்டு
புலர்ந்திட வாழ்த்து மெந்தன்
எதுகைகள் வெல்ல; மோனை
ஏற்றிடச் செல்வி வாழ்வாள்.

ஆசையற் றிருக்கும் போதும்
அன்னைமண் நிமிரந்து வீர
மீசைகொண் டிலங்கி நாளை
மீண்டொரு அரசைக் காணும்
ஆசையற் றிருக்கும் தேவ
அன்னையள் இனும்பல் லாண்டு
ஒசைகொண் டேவி ஞான
உருவினில் வாழ்வாள் வாழி.

தூயன் தூலங்கும் நெஞ்சம்
துணையென வருடும் கைகள்
நாயன் நறுக்குப் போல
நல்லன் ஊதும் தேனி
காயன் பழுக்கும் கண்கள்
கனிந்துமே பொலியும் மேனி
வாயெலாம் வாழ்த்துப் பாட
வாழ்ந்திடும் இனும்பல் லாண்டு.

- புதுவை கிரத்தீனதுரை

பெண்மைக்கோர் பெஞ்சுவிந்தாய் ஆனார் வாழி

செந்தமிழின் அளியக்கலை விருந்தாய் நல்கி

தேசமீல்லாம் சென்றுவகைப் பூக்கள் சிந்தி
கந்தரத்திலீர் நமதமிழர் துதிகள் பாடி

கலையறாம்பும் தமிழ்முனு படைத்தே நானும்
வந்தங்களீசுய் தூக்கையல்ர்ப் பாதம்போற்றி

வள்ளிமாடும் கமிழ்சைவ நெறிகள் வாழத்
நெந்துவளை தருசைவப் புவனர் நினை
தரவிபுகழ் வண்ணமதாய் வாழி! வாழி!

அருந்தமிழின் அணிகலவும் அரிஜில் ஏற்றி

புயசுவைசீர் அழுதமென அகமும் ஏந்த
விருந்தான் நமதமிழின் விந்தநபாவும்

விளைபுமியர் திறத்தாலே உபையை ஈத்தும்
எந்தேந் வருயோனநர் தேவி பாதம்

என்பறங்கும் மறுவாத சிந்தயோடும்
சிந்வா சகக்கொண்டு ஆனார் காறி

திகழ்ச்சை நெறிபோழ விவகார் வாழி!

தமிழ்முகு தனியறஞ் தரக்கி போற்றக்

தருமழுகு வெநுகமபெறும் ஈத்தும் வாயில்
தமிழ்தமைக்கு பொழியுமிய அழகே என்கும்

அந்தார்பல துதிபாட அவைகள் தோறும்
திருவார்ந்தை உரைத்ததிறம் கண்டே போற்றி

சிவத்தமிழர் செல்விந் என்றே கூறும்
பெருவிருநு நெபெற்ற பேறும் கண்டோம்

பாண்மைக்கோர் அணிகலனே ஆனார் வாழி!

செஞ்செரி செம்மனியே நீ வாழி! வாழி!

சௌரூக்கா தூந்தரியே வாழி! வாழி!

வந்தசியருள் தலையக்களாய் வந்தாய் வாழி

வாந்தசையுற மறுவைக்கள் அமண்தாய் வாழி

கொஞ்சுதமிழ் மணம்பரப்பி நின்றீர் வாழி

கோதில்வா சிவஞான வித்தகரே வாழி!

செஞ்சுதரின் ஒளியண்ணபாய் வாழி! வாழி!

சோகலா ரூரிகலா நிதியேநீர் வாழி!

வலியுடை:

ச. ருக்நேஷன், ரூலிப்பன்,

நுந்துகள்று

முருகவே பரமாதன் அவர்கள்

“கன்றினுக்குச்சேதா கனிந்து இரங்கல் போல எனக்கு
என்று இரங்குவாய் கருணை எந்தாய் பராபரமே!”

பராபரக்கண்ணி 34: தாயுமானவர்

“ஒன்று ஆகிப் பல ஆகிப் பலவாக்கண்ட
ஓளிஆகி வெளியாகி உருவும் ஆகி
நன்று ஆகித் தீதுஆகி மற்றும் ஆகி
நாசமுடன் உற்பத்தி நண்ணாதுஆகி
இன்று ஆகி நாளையுமாய் மேலும் ஆன
எந்தையே எம்மானே என்று என்று ஏங்கித்
கன்று ஆகிக் கதறினர்க்குச் சேதா ஆகிக்
கடிதினில் வந்து அருள்கூரும் கருணை விண்ணே!”

மேலவர்-சிதம்பர இரகசியம் 6

நாசமுடன் உற்பத்தி நண்ணாது ஆகி - இறப்பும் பிறப்பும் இல்லாது ஆகி
சேதா-தாய்ப்பசு

திருச்சிராமலைக் குன்றிலே கோயில் கொண்டவர் தாயுமானவர். அவர் சிவனே
தான். அத்திருநாமத்தைத் தாங்கியவர் தாயுமான சுவாமிகள். இவர் மெளனகுருவிடம்
அருள் உபதேசம் பெற்றவர். மெளன குருவைப் பாடியவர். பசுவின்-கன்றின் பாசம்
எப்படியானதோ-அவ்வண்ணமே இறை இணைப்பும் ஸ்ரப்பும் என்ற கருவை மேலே
காட்டிய பாடல்களிலே செறியவிட்டிருக்கிறார். இரண்டாவது பாடலிலே கன்றாகப்
பக்தர்களைப் பாகவதர்களைக் காட்டி இறைவனைப் பசுவாக்கியுள்ளார். அவன்
பசுபதிதானே.

சைவசமயிகள் வீட்டிலும், நாட்டிலும், ஆஸயத்திலும் பசுவைப் போற்றுவர்.
கோமாதா எங்கள் குலமாதா எனப்படுசையும் புரிவர். தெய்வலோகப்பச காமதேனு-
நினைத்ததைக் கொடுக்கும்-கன்று என்பது சில மிருகங்களின் இளம்பிள்ளைகளின்
பெயர். பசுக்கன்று மாங்கன்று, யானைக்கன்று மரபுப் பெயர்கள். பலாக்கன்று, மாங்கன்று,
தாவரப்பெயர்கள். கன்றினால் விள வெறிந்தவன் கண்ணன். இளங்கன்று பயம் அறியாது
என்பர். புனிற்றா, சேதா, கற்றா, தாய்ப்பசுவைக் குறிப்பன. ஈன்றண்ணிய பசு அவை.
பசுவுக்கும் கண்றுக்கும் உள்ள உறவு போன்றது; தாய் சேய் உறவும் இந்த வாத்சல்யம்
கருணையாய் வழிந்து, ஆஹாக் பெருகும் பெற்றியது. தந்தை கொடுத்த கருவை
ஏற்று தாயின் முட்டைகள் குழந்தையாய் உருவாகின்றன. வெண்ணிறமான சுக்கிலம்
செந்றிறமான சூரோணிதத்தோடு கலந்து மனிதக்குழந்தை உற்பத்தியாகிறது. மனித
இரத்தத்திலே வெண்சீவ அனுவும் செஞ்சீவ அனுவும் உண்டு. சந்ததியும் அப்படியே
இது மனித இயல். வெண்ணீற்றிபவர்-குங்குமம் அணிபவர் பற்றிச் சிறிது சிந்தித்தால்

ஏன்கூட புலப்படும். இணைவினைக்கிள் விளைவு இது. கொப்புடு சுறவு, இரத்தத்தோடு, முகவரியாடு கூடாடப் பால் நாய் ரோம் உறவு. நாயை ஒட்டியே குழுவை வளர்க்கிறது. வாழ்க்கை, வளர்க்கலை படிக்கிறது. மனிதக்குத்தாயின் உறவு, கூட்டுப்பால், மனிதப்போய். பயன்கருதார் சேவை, தொட்டு, தன்னிழப்பு. போருளை, போறுப்புள்ளை, கட்டுப்பார், கங்களியார், கட்டுப்புவாயு எல்லோம் மனிதத்தோடு திடைந்தது. அறத்தெழுவத்தாய், பிள்ளை. பிள்ளையின் பிள்ளை என்று சுழற, பாரமும் காட்டுகிறது. இக்கோடி ஸப்ரிக்கார்கள் நாம் மொழிக்குக்காம் பாருமா என்ப பாருப்பாளர் ஆர்வா. அவளின் யனம் புண்படாமல் பிள்ளைகள் திடுவார்கள் கீழானது. அவள் மறைந்த பின் பிள்ளைகள் ஏற்பாடு மேட்டாறும். மோடச அரசுசனை பிரத்யுக்காரர் அகாதம். இப்பூமியிலே அவர் ஜீவான்முத்தராக வாழ முய கடமை ரொய்யவேண்டும். அவனுக்குப் பணிவிடை மூற்றுவும் தவறுக் காரது. எம் பெரியவாரின் கூடாடபு போன்றதே இளைஞனைப்பும் எவ்வதை நாயன்மார் கஞும் பின் தோன்றிய கரு செல்லவிடும். அழிவார்களும் வெளிப்படுத்தி ஸ்ரீனான். கங்களையும், அதன் கண்ணுபும் வைத்து இறைவன்பின் பெருக்கைப் பேருக்கைப் போது போது இருமுடியை அடிரங்கள் எம் சிந்தகளையும் அநுக்கிள்ளான். ஒன்று நாய்ப்பை கள்ளுற நினைப்பது, மற்றுது மங்கு முயை நினைப்பது மன்றத்துமின்தனவயும், தானவயம், ஜூரிவான் சுகங்கையும். கள்ளாராய் ஓட்டும் போது நாம் வேட்கம் அடைய வேண்டியின்து. இச்சிறந்த பணியினை அனுபவர்த்தியாகக் கண்ட திருமங்கையாழ்வார் தகும் பாடவிடு.

“கார்வா யடநாதுதன் கன்றுள்ளி ளாற்போல்
மற்றும் தூடியே யூனிவெஸேபை யலைக்கிள்கிறேன்
நறவார் போற்றிக்கூடி நஸ்ருப்பர் நின்ற தாங்கி
பிருங்கலை யெனைப் பணி யெந்தை பிரானே”

பெரியமுடியொழி 7:1-1

நாது-பா, சு நாது-ஜிளாப்பா, அநாயாமட்டாரு-தாய்ப்பக, உள்ளுதல்-நன்னத்தல், நறவு-தெள், போற்றில்-சோக்கா, காறுப்புர் தில்லியை ரோப்பங்களில் ஒன்று. இதுமிகு நாசரியா மோவில் என்றும் பெயர். இக்கேட்கப்பாள இளைஞனை விளித்துப் பேரிபாற்றார் பேர்க்கிரா. ஜூரைப்பில் இருந்து கோலோக்கம் இறைவனே! கன்று கன்ற பக்கவான்று துங்கங்கூரை மினங்கும் (ஆம்மா) என்று அழைக்கிறது. தொலையில் நின்ற சேங்கள்ளுரு-அர்வா எனக்கூதுநிக் கொண்டு பகவை ஞாக்க ஒடுக்கிறது. அதே போல நானும் நின்களையே நினைந்து காலுகிள்கிறேன். என் முறைப்பாட்டை ஏற்று என் பிறவியை இட்டோமற் றேய்வாயாக எஸ்பது திருநாங்கூர பாந்தோயின் விளங்கைப்பும் பரம்பதும் சௌல்ல வீரும்பை விரும்பலையுமாழ்வாருக்குப் பகவான் திருநாங்கூரின் சுந்தரவாராயும். இவை, விடப் பரும்பத்தில் என்ன இருக்கிறது என்று குறினார் பொலும். இதனாலோதான் நாநாயுவின் மல்கையை 100 பாராங்களில் பொழிந்து உள்ளார். இதே ராவத்தில் பாடும் ஜின்னோடு பாரும்.

“நாயறி வனந்தகள் மேயோக்க என்கையும்
நால்லால மீயவினைம் கஷ்சேபது. தானேனக்
காய்வினைந்தநாள் சேப்புறப்பளை
ஆன்றில் எனப மூறும்கீழ்க்கூட்ட

வாயனை மக ரக்குழமூக் காதனை
மைந்தனை மதிள்கோல விடைகழி
ஆயனை, அம ராக் கரி யேற்றையென்
அன்பனை யன்றி யாதரியேனே”

திருநறையூர் 4: 7-2

பக்தர்கள் இறைவனை நினைந்துருகுவதே இயல்பு. எனினும் மாறாத காதலாற் தன்னை நினைந்துருகும் அடியவரை நாடி எம்பெருமான் வந்த வரலாறு நம் சமய சம்பந்தமான இலக்கியங்களிலே பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. தாய்ப்பக் கன்றை நினைப்பது போல் திருமாலும் பக்தனை நினைக்கிறான். பக்தனும் திருமாலை ஆராத அன்பினால் வணங்குகிறான். இந்நிகழ்வு பக்தியின் பெருக்கைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது. எனவே யான் வேறு யாரையும் ஆதரியேன் எனக் கலிகன்றி பாசுரம் செய்துள்ளார். அடுத்த பாடலிலே நின்னையன்றி எவரையும் பாடமாட்டேன் என முத்திரை பதிக்கிறார்.

“எட்ட னைப்பொழு தாகிலும் என்றும்
என்ம னத்தக லாதிருக் கும்புகழ்
தட்ட ஸர்ந்த பொன் னைஅலர் கோங்கின்
தாழ்பொ ழில்திரு மாலிருஞ்சோலையங்
கட்டி யை தரும்பீன்ற லின் சாற்றைக்
காத லால்மறை நான்குமுன் னோதிய
பட்டனை பரவைத்துயில் ஏற்றை யென்
பண்பனை யன்றிப் பாடல் செய் யேனே”

மேலது 7

எள்தனைப்பொழுது = எட்டனைப் பொழுது

எள்ளளவு நேரம், கட்டி-சருக்கரை

மணிவாசகப் பெருந்தகையின் உள்ளம் பனிக்கட்டிபோல் உருகும் மாண்பை வெளிப்படுத்த இப்பாடல் ஒன்றே போதும்.

“உற்றாரை யான் வேண்டேன்
ஹர் வேண்டேன் பேர் வேண்டேன்
கற்றாரை யான் வேண்டேன்
கற்பனவும் இனியமையும்
குந்றாலத்து அமர்ந்து உறையும் கூத்தா
உன்குரை மனம்போலக்
கற்றாரின் மனம்போலக்
கசிந்துருக வேண்டுவனே”

கன்று + ஆ = கற்றா - தாய்ப்பக

திருப்புலம்பல்-3

உற்றார் உறவினர், ஹர், பேர், கல்வி முதலியவற்றில் எனக்குப் பற்றுக்கள் வேண்டாம் கன்றின் மீது பசவானது வைத்துள்ள பாசத்தைப் போன்று நானும் நின்னிடத்தில் மாறாத காதல் கொண்டு (பசவைப்போல) உருக வேண்டும். காதலாகிக்

கசிந்து கள்ளிரீ மலை வெள்ளும் எனக் குறிப்பால்தாழு குறும்பல்வீரிடம் இரக்கிறார் அழுவடையிடகள். இதுவரை கள்ளிற நீலகிரிக்குறை சூலையறி கண்டோம். ஆனால் அக்கள்ளு வளர்ந்து பால்லும்யூற்றாட்ட நாபப்பசு எள்ள சேர்வு பிரேரிருப்பதும் கூறியும். அதுதலை சொத்தையாற் தள்ளும் இவ்வோரு கண்ணின் தாபாக் கிட்ட ஏற்றாலும் அதுமலையும் அக்கள்ளின் மேற் சிலுத்தும் மனிநூற்றாய் அப்படியில்லை. 90 வயதுதாய் 65 வயது மக்களைக்கால்டாறும் மற்றப்பின்னளைகளாக்கள்ள வரும் தலையைத்து விக் கட்டப்பிடிந்துக் கொள்கூம். இப்பாலை புதிய மகிழ்வாகு தீங்களோ பாடலில் தூயாற் தள்ளப்பார். பால்கள்க்கால அவத்து என்னைத் தள்ளவிலி ஒரு வனமுக்கொண்டும் விவரவைப்பிடுகிறார்.

“இயைந்து முதலூரான் நுந்துகள்றாய் இவ்விருந்து
நாபற்ற சேல்வாம் நூற்றுவியா வள்ளு மேல்வார்
உயிர்யு வந்தேன்னை சூன்றுகொன்ற தங்கடியென்று
தீபுற்ற செவ்வார்தோ செங்குறும் கோந்துமப்”

நிருக்கிருக்கும்பி 10

நந்துகள்று - வெறுத்துப் பேறுத்தப்பட்ட கள்ளிறு போல எனக் கிழங்கு உரைநந்தளோளர். பாளிக்காலக்குவி அப்படி வேவ்விடலோ. எம்ரினாவு எள்ள எள்ள காக்கு நிறுவாய நேயாகுள் சிந்தப்பார்களாக. எல்லீலை நாம் இறைவனால் வேறுத்துக்கூட்டு. எங்கே நாமை அப்பவிடுவிட்டுள்ளேம். பேள்ளி தீவறவளாக சிகிஸப்பட்டிருப்பது நிகுஞ்சுக்குத் தோடு வாழ்வோம்.

சீவுபூயியீல் பக்கவாந திருமா?

மல்லாத்து நந்தார்க்கார். வேவ்விடம் உட்டநாட்டில் காவைக் கறுதல் தோக்குத்திற்கால முக்கணமை வெள்ளெல்லோ பைட்டு நாஸ்திக கலை கல் இல்லாத தீடியெடும் மின்டிம் பின்டிம் வின்மீடாக் கொரி யக்கன் யீதிமீடு அலைந உட்டநால் பாங்குதொத இம்மதிரியல் குறையா?

கைக்களாத் தெய்வையைப் பூத்து விளைக் கொண்டு சீவுபூயியாக்க தாங்க விரிப் பக்கவாந கிகாங்காத்துக் கிகாங்காவும்யாடும் அரையத்துக் கொடுக்கின்றன! இது முறை? இது நலமா? - தாமதீபம்

கவிகாளமேகம் வழக்கீய முருகப்பெருமான்

முனைவர் துரை. லோகநாதன், எம். ஏ. எம். பில்.,
எஸ். கே. எஸ். எஸ். கலைக்கல்லூரி, திருப்பள்ளத்தால்.

உலகை ஆனாம் தேவியின் அருளி
னால் கவிகாளமேகம் ‘ஆசு’ ‘மதுரம்’
‘சித்திரம்’ ‘வித்தாரம்’ ஆகிய நால்வகைக்
கவிதைகளையும் பாடவல்லவர். முத்தமிழ்
தவழ்ந்துவரும் செஞ்சொற் கவிஞராக
விளங்கியவர். அருள்பாலித்த தேவியின்
கருணைக்கு நன்றியாகத் ‘திருவாணைக்கா
உலா’ தந்தவர். தம் கவிச்சுவையால் ‘எம்
கண்டமே’ பாடி வெற்றிகண்டு, கல்விவல்
லோரையும் தலை வணங்கிப் போற்றச்
செய்த புலவர் பெருமான். ‘வசைபாடக
காளமேகம்’ என்ற இசையோடு வாழ்ந்த
தமிழ் வீரு உடையார். அத்தகையவர்
முருகனைப் பற்றிப் பாடிய சில பாடல்
நயங்கள் வருமாறு:

அப்பனுக்கே பாடம் சொன்ன
சுப்பையன். கந்தன் காலடியை வணங்கி
னால் கடவுள் யாவரையும் வணங்கிய
மாபெரும் பெருமை வந்தெய்தும் அந்
நோக்கில் கவிகாளமேகம் ஆறுமுகனின்
பெருமையை

“அப்ப ஏரந்துண்ணி ஆத்தாள் மலைநீலி
ஓப்பிய மாமன் உறிதிருடி-சுப்பைக்கால்
அண்ணன் பெருவயிறுன் ஆறுமுகத் தானுக்கிங்
கெண்ணும் பெருமை இவை” - என்பார்.

இப்பாடல் ‘முருகன் பெருமையையை
பாடுகே’ என்று கேட்கப் பாடியதாகவும்
தெரிகிறது. இதில் நிந்திப்பது போல்
போற்றுகின்ற பாங்கினைக் கவிவல்லார்
அறிவர். அ.தாவது

பெற்ற தகப்பனான் சிவபெரு
மானோ பிச்சை ஏற்று உண்ணும் இயல்
பினன். பெற்ற தாயோ மலையிடத்துப்
பிறந்த கொடுமைக்காரி (நீலவண்ணம்

உடையவள்) ஒப்பிடுவதற்கும் அரியவனான
தாய்மாமனோ உறியிலே வெண்ணெய்
திருப்பெவன். சப்பைக் காலனான இவன்
அண்ணனோ பெரிய வயிற்றினை உடைய
வன் என்பது பொருளாக அமைகிறது.

முருகன் தலத்திலே பெருமான்
பவனி வருகின்றான். அப்பன் பிச்சை
எடுத்துச் சீவிக்கிறான். ஆத்தாள் மலைநீலி!
மாமன் வெண்ணெய் திருடி உண்டவன்
அண்ணன் பெருவயிறுன். குடும்பநிலைமை
இப்படிப்பட்ட அருமையுடன் இருக்கிறது
இவனுக்கு என்று நிற்திப்பது போலப்
போற்றுவதைக் கருத்தாழ்த்தால் கற்றவர்
உள்ளலாம்.

மயிலும் பாம்பும்:

“திரண்டிமை யோர்தொழும்

தென்னாங் கேசர்முன் செங்கைகளா
றிரண்டுடை யோனும்

எதிர்சென்ற தாலெதிர்ந் தார்தமைக்கண்
டருண்டெழு மைவர்க்குத்

தேரூர் பவன்கொள் அணைவெருண்டு
புரண்டொரு புற்றைக்

கடந்தொரு புற்றிற் புகுந்ததுவே”

கூட்டங்கூட்டமாகத் தேவர்கள் திரண்டு
சென்று போற்றுகின்ற சிறப்புடையவர்
அழகிய திருவரங்கப்பெருமான். அவருடைய
திருமுன்பாகச் செங்கைகள் பன்னிரண்டு
உடையோனாகிய முருகப்பெருமானும்
எதிரிட்டுச் சென்றான். அவ்வாறு குரப்
பெருமான் சென்றதனாலே பகைவரைக்
கண்டு அஞ்சி எழுந்த பஞ்சபாண்டவர்க்குத்
தேரூர்ந்தவனாகிய திருமால் பள்ளி
கொள்ளுகின்ற பாயாகிய பாம்பு, எதிர்ப்பட
முருகனைக் கண்டு அவன் வாகனமாகிய
மயிலுக்குப் பயந்து, இருந்த இடத்தை

விட்டுப் புள்ளி, ஒரையிருவருக் கடந்து, மற் றாகு புயியிறசென்று புதுந்து ஒளிந்து கொண்டுத் தெவ்பை போருள்.

மாயகளை விட்டுவிட்டுத் தங்களுப் பாதுகாலியனா இடத்தைக் கேட்டியதாகச் சிவப்பெருமானில் திருச்சிடையின்று சொன்ன அடந்திருப்பு என்பது கருத்து.

அ.'தாவது நிறுவரங்களாதா' பாய் பலையிலே பள்ளி கொண்டிருப்பவர், முருகப்பெருமான் மயில்ளாகவத்திலே ஊரந்து வருபவன். அவன் திருமானிற்கு மருகன் முஸ்தாபின்றும் மூலான். அவன் தன் மாயகளைப் பார்க்கல் சேல்லுகிறான் அப்பிராகு நிகழ்வதாகக் கஷ்டத்துப் பாடிய பாடவிது.

நூல்களை மனந்தாவன்:

முநுகப்பெருமான் கூரக்குலத் கொயான வள்ளினைய மனந்தான் என்கு பூராண வர்ணாரு. அதனால் பல்லும் வருத் தம் அனைந்தங்கள் என்று சொல்லது வோலக் கடவுளின் தன்னாக்களை அமலத் துப் பின்னாலும்யு.

“மாநிக்கும் வேலூரில் வயித்திலீகன்
குராக்கா மனந்தா இளம்பிறை
உருசிய ஞாங்கண்டாறுமயவளுந்
தவம்பிரிந்து மூப்பான் மீனி
காங்கிரஸ் மன்றங்களை கால்விக
நாயகனான் கடவு மோர்கள்
இலுவிட்டு மின்காம் விழுவடக
முகங்காம் விழுக்கிழுங்கா”
- என்று பொருமிரா.

அ.'தாவது வாக்கங்க் கோடிகள் (மருக் கொருந்து) வீளங்குகின்ற புள்ளிக்குரு வேலூரி நடே, கோபில் கொண்டிரும்மீற வைத்திவரவரின் திருமகன். குறவன் ஓமகளைப் பேசன்று மஸாந்து கொண்டான். அதனை அபிசந்தும் அவன் தகப்பவான் வைத்தியநாதன் நாள்கூக்கும் ஒடிந்துவிட்டான். தாபாகிய உடையபோ தலைம் செம்பியலா வானி. உபர்ந்த மோங்களை திருமாலோ

தன்பிள்ளி அருடியம் பேற வருந்துப் பெரியம் மன்னைத் தின்னாதி தொடங்கினான். பிரமணோ முகத்தைத் தொழியவீட்டெல்லா வான். மற்றைப் பா என்கின்றே ஏனைகள் தீவாயாதவராக இருவு பகல் கவலையும்பு வரகளாக ஏறங்காயல் இருக்கின்றார்கள் என்பது போல சூழ்நிலை அமைத்துப் பாடியுள்ளார்.

என்ன முகம் ஆறு உள்ளால்:

“உடன்மூட மறுவதால் ஜேர்க்கும் மூழையால் இந்துமத்தில் வேட்டான்திருக்கவால் - மங்குலால் வள்ளுத் தாநுக் கண்டியூதி சுவரேந்துப் பண்ணாயும் ஜோ வரி”

முடிபும் முகமும் ஆறு உள்தாதலியையும் பொருந்தியி. கார்யமறும் பள்ளிரெள் கா ஜிருதிதல்ளாலும், தின்வெல்லை குண்டும் போதுநிலியிருக்கும் இருப்பிடமாக ஜிருதி வாலும், ந்வைபிரிய வரவணப் பொப்பிகை பிலீஸ் அவருகிறதனாலும் என்பது போருள்.

தீபாா கில் ரோஸ்வளி, சோந் கலைப் பல்பொருள்பா அனையற்றப்பாடும் களிரின் பல்வையையும் தெளியளார்.

முநுகங்குத்துப்பாடிய இப்பாடலை விடப்பகுந்தும் பரா சிவங்கல்லும் அமைத் துப் பொருத்தாக்களைம்; அ.'தாவது

விநாயகர்க்கு:

தலையும் முகமும் உடலைமைப் பிறகு மாறு பட்டிருத்தலாறும். போந்திய துதிக்கூப்பாவை முன்புறமாகத் தொங்கில் யோன்றிருக்கின்றதனாலும், இவ்வுலகத்தில் ஒற்றைக் கொட்டி அவடந்தவராயித்தனி வையும் குளத்தக்கூப்பால் உடுத்தால் என்றும் பொருத்தாக்களைம்.

பிரமசிவலுக்கு:

தாவைபிடற்றிரு கங்கைபாறை வி தூயிருத்தலில்லாலும் முன்பாற்றிரு தோற்ற ஒளிபுங்கள் கைகள் நாள்க்காக வி வைத் தாயிருத்தல்லாலும். இவ்வுலகத்தில் ஒரு

மலைமுடியான ‘கைலாசபர்வதம்’ எனும் ஒன்று இருப்பிடமாயிருத்தலினாலும், நிலை பெற்ற நெற்றிக்கண்ணினை உடைத்தா யிருத்தலினாலும் இம்மூவரும் சமமே என்று பாடுபொருளாக்கியுள்ளார்.

ஆறுதலை உண்டு:

“சங்கரற்கு மாறுதலை சண்முகற்கு மாறுதலை ஜங்கரற்கு மாறுதலை யானதோ - சங்கைப் பிடித்தோர்க்கு மாறுதலை பித்தாநின்பாதம் படித்தோர்க்கு மாறுதலை பார்”

இப்பாடலில் சிவன், முருகன், பின்னையார், திருமால், சிவன்தியார் இவர்களுக்குத் தனித்தனியே ஆறுதலை உண்டென்று சொற்சவை விளங்க வெண்பா செய்துள்ளார்.

காளமேகப்புலவர் மூவர் அம்மானை, திருவாணைக்கா உலா, சித்திரமடல், பரப்பிரம்ம விளக்கம் போன்ற நூல்

*

*

களையும் செய்தனர் என்பது கருத்தாக வள்ளது. ‘உலாவும் மடலும்’ புத்தகமாக வந்துள்ளன. ‘அம்மானை’ முற்றுவும் வெளி வரவில்லை காஞ்சி காமாட்சி கோயில் கல்வெட்டில்,

“மண்ணில் இருவர் மணவாளர் மண்ணளந்த கண்ணனவ னிவன்பேர் காளமுகில் - கண்ணன் அவனுக்கூர் எண்ணில் அணியரங்கம் ஓன்றே இவனுக்கூர் எண்ணாயிரம்”

என்று வருகிறது. இது காளமேகம் பாடல்; இதன்படி காளமேகம் ‘எண்ணாயிரம்’ என்னும் நடுநாட்டுச் சிற்றுரௌள் என்பது போல எண்ண வைக்கின்றது எப்படியாயிலும் அவர் தமிழ் மண்ணுக் குரியவர்; கவிமழை பொழியும் காளமேகமாய் மாறுவோம்! அவர் பாடல்களை முழுமையாய்த் தொடுத்திட இறையருள் கூடட்டும்.

நன்றி: ஶ்ரீகுமரகுருபரர் தீழ்

*

பதினெட்டாம் படி

கேரளத்தின் பல பாகங்களை கொள்ளையர்களும் பாண்டித் தலைவனும் ஆண்ட காலத்தில் கொடுமை கட்டளை அழித்து தர்மத்தை நிலைநாட்ட ஜெயப்பன் மனிதராக அவதரித்தார்.

வில், வாள், பரிசை, குந்தம், ஈட்டி, கைவாள், பரிகம், முள்தடி, முஸலம், கதை, அங்குசம், பரசம், பிந்திப்பாலம், வேல், கடுந்திலை, பாசம், சக்கரம், சுரிகை, என்னும் பதினெட்டு ஆயுதங்களைக் கொண்டு பதினெட்டு விதமான பேர் செய்யும் திற்மை ஜெயப்பனுக்கிருந்தது. இதனால் அவரை “வீல்லாளி வீரன்” என்கிறார்கள்.

பெரிய சேனைக்குப் பயிற்சியளித்து, போரிட்டு பாண்டித் தலைவனை வென்று கொள்ளையர்களையும் ஒழித்தார். அதன் பின்னரே தனது அவதார நோக்கத்தை முடித்து சபரிமலையில் பிரதிஷ்டை ஆனார்.

ஶ்ரீ ஜெயப்பன் தனது அவதாரக் கொள்கை முற்றுப் பெற்றவுடன் போர் ஆயுதம் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு படிவீதம் 18 படிகளை உண்டாக்கி படிக்கு ஒன்று வீதம் பதினெட்டு ஆயுதங்களையும் வைத்தார். அதன் பின்னர் பிரதிஷ்டை கர்மம் செய்து மூல மூர்த்தியின் பிம்பத்தில் ஜக்கியமானார். இவ் வரலாற்றினை உணர்த் துவதுதான் “சபரிமலை பதினெட்டாம் படி”

- சுக்தி வின்மணி

அருணகிரிநாதர் அருளிய கந்தர் அங்புதி

ஒன்டகவி ச.வீராசீத்தம்பிப்புவன்

(சென்ற இதற்குமுடிவு)

இந்த உலகத்திலே ஆஸ்தாவளின் முயற் பேக்வதங்கு - பாடுவதற்கு - பற்பட்ட வந்து நோன்றியுள்ளனர். அவர்களது வாபிஸியிழுது மூய்விச மொழிகள்-வழிகாட்டல்கள், நிறைபக்த்யாளர் வழிப் பகுதிகளிலே மூய்விச மொழிகள்-வழிகாட்டல்கள், திருநால் வாண்ணம் அறிவுமயமாக எழவட்டச் செலுத்தக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உள்ளிடர் மாஷக்ஜரபாடியார் என்கிறார் அப்பர் பெருமான். உபதேசங்கள் ஆஸ்தாவிசி நிறுத்துக்கு அழியாடுவதைக் குருமுறை சிராமசிறந்துவாராம் நாம்கரும் பீடியநும் காசிக்கூக்கிள் ரோட்கூக்கூக்காட்டுக்கிழுராக்கள் காரிதாலும் தெர்கிறது. பரமதாங்கர் கோவிலைப் பார்த்தபடி உடன்றின் மூன் விளிம்புக்கு வந்துள்ளே : ரா. சி. ராக்கி சவாமி அப்பிரில் விழுந்துவிழுவாரோ என்று பாந்து காய் ஏக்கம் விழுந்துவிழுவார் பென்பு சுவாமி (பரமதாங்கர்) காஞ்சனா பேரும் பலதையபடி வந்து இதுநாவிட்டார். சீட்டர்கள், “ஏன் அப்படி சேந்துவிகள்” என்று கேட்டனர். அப்போது பரமதாங்கர் “மக்களே கங்கையாற்றில் மீதநூல்வூம் நிருத்தங்கள் கலையொழுங்குக்கள்றன. அவற்றுக்குக்குகே, ஒன்றை விசாலாட்சி சென்று வினாயினால் வீக்கிறான் என்னாநாதர் அவர்தாந்தினி பேரியிலே பழங்காட்டர் உபதேசம் போய்விடப். அந்த ஆஸ்தாக்கள் சோதியாய் மேலே சிச்சலுக்கின்றன” என்றார். அதனாலேயே காசிபிள் திருக்கருத்து கிளை கூறியும்.

இப்பாடுவன் சூய்விச உபதேசங்களைபும் அநுபவங்களைபும் கடந்துவள நிரும்புறாக்கள், பிராணாங்கள், இதிகாசங்கள் முகவியல். அருவாடி ரீதவாமிகளின் பை ஸ்வாபு அறிவுகளைவாதும். அவை மக்களைபுத்தினாறிக்குப் பொகாரவநாள்சென்றிருக்க வழி சால் இலாக-நாப சென்டார்கள் ஆழ்வர்கள் மக்களில் பற்பட கண்டங்களைச் சொல்லிப்பாருமிருாக்கள். ஆனால் அந்தக்கைய துள்பம் அநுபவிக்காமலே கூக்களின் நிலையில் பாருக்குாக்கள், மக்கள் நலம் பெறுவேண்டுமானால் “வேலைய் அருவாடுவன் பிரத்த நூல்” செல்லப்படி என்று கன் அய்வுவியை அநுபவத்தை வெளிப்படுத்தி இந்த நிலைக்கு முந்தன் அடியார்கள் வருவேண்டுமிருக்கிறதுக்காக அங்கு 2-3 மீ. வில் கருங்காசிபார் இலாகாந்திகிறார். சு எக்கத்திலே நகூல்பேங்கிலுப்பெயர்களை எல்லாம் இழந்து உள்ளையெழுந்தால் வருவது துள்பமல்லனா, ஆஸால் இந்த திருப்பாக்களைப் பூவு என்கிறார். காந்த நலம் பேரின்பொய்யை குலம் அடுவதற்கில் இந்துமுனைப்புகளாக்கப்படாது என்று இரண்டும் அக்கறை பிள்ளைகளுக்கு போய்கிடப்படுவதும் இந்துப் பேரின்பெயர்களுக்குத் தகு வள்ள பார் கூறியுமா? உல்லாபான் பெறுமயிழ்ரீ உடையவன், நிராகுவள்ளுவையெழுவங்க. போகன்-போகம் புரிபவாந்த்து இன்னார் தாங்கால், இதன்-அடியார்க்கு தீத்தகத (ஆண்டினாநாதர்)க் கருபவன் உல்லாபான்-இனிய பேசு வசீகரனவினாதன் வருஷிலையாடல் புரிபவன் கூந்தய முநுகள்.

தந்துவாங்களை வெள்ளி இருக்கும் முகவிலைவன், இந்த நாலம் உடன் அடியார்கள் எல்லாரும் பெறுவேண்டாமா? எனக்கு வந்த நலம் அவர்களும் பெறுவேண்டும் ஆஸ்தாவன் இதை நிலைக்குக் காரணம் என்ன “போல்லைப் பூருகா” என்கிறார். அவா சாபுபத் பேவி உருக்குத் தேவன். “தேவதீவ தேவாதி தேவாபிராந்தோ” என்று கூறினாலும்

இவற்றைப் படித்து உணர்ந்து முருகன் அடியார்கள் அநுபூதி பெறுவார்களாக பாடலைப் படியுங்கள்.

உல்லாச நிராகுல யோக இத
சல்லாப விநோதனும் நீயலையோ
எல்லாம் அற என்னை இறந்தநலம்
சொல்லாய் முருகா சுருபதியே

-21ம் பாடல்

இப்பாடல் அகங்கார மமகாரம் நீங்குவதால் பேரின்பம் தோன்றும் - அவ்வின்பம் அநுபவத்தாலன்றி சொல்லும் எல்லைக்கப்பாற்பட்டது. இதைத் தருபவன் பலவகைச் சல்லாபத் திருவிளையாடலையுடைய முருகன் என்பவற்றை உணர்த்துகின்றது.

(தொடரும்)

அஞ்சில் விருந்து

மெய்யறிவு ஓங்குமளவு பேரின்பம் அதிகரிக்கும் .

என்னிப் பர்ப்பதற்குக் கருவியாயிருப்பது மொழி

உள்ளம் உருகிச் செய்யும் பிரார்த்தனைக்குச் சக்தி மிகவுண்டு.

நல்லறிவைத் திரிவுபடுத்தினால் அது குடமாய் மாறிவிடும்.

பேரறிவு படைத்திருப்பவனே பொறைமிக வடையவன் ஆகிறான்.

அகமகிழ்ச்சியானது யாண்டும் உள்ளத்துக்கு இளமையுட்டுகிறது.

உள்ளத்தினின்று உதிக்கும் உள்ளன்பை அருட்கவிதையென்று கூறலாம்.

சுவர்க்கம் நரகம் ஆகிய இரண்டுக்கும் இருப்பிடம் மனிதனுடைய மனதே.

உலகுக்குச் சூரியோதயம் பயன்படுவது போன்ற வாழ்க்கைக்குச் சிரிப்புப் பயன்படுகிறது.

பிரீதி என்றும் பசும்புல் அன்பு நீர் பாயும் அருள் நிலத்தில் முளைத்து வளர்கிறது.

தெய்விகத்தில் ஊறியுள்ளது இனிமை. மக்களுக்கு இன்பமுட்டும் இசைக்கு ஒப்பானது அது.

ஒரு மனிதனுடைய மனதைப் புறவுலகுக்குப் படம் பிடித்துக் காட்ட வல்லது அவனுடைய பேச்சு.

பிரார்த்தனைகளுள் சிறந்தது பேரறிவில் ஊறியிருப்பதேயாம்.

பிரபஞ்சம் முழுவதும் இப்பிரார்த்தனைக்குச் சிகவிசாய்க்கிறது.

வயோதிகத்தில் ஏனைய அழிகல்லாம் மறைந்து போய்விடுகின்றன;

அறைால் நல்லொழுக்கம் என்றும் அழகோ அப்பொழுது ஓங்கியிருக்க வேண்டும்.

தர்ம சக்கரம்; சக்கரம்-8; விகாரி வருடம் ஜப்பசி மாதம்; ஆரம்-10; பக்கம்-362; அருள்விருந்து; 1959 ஆம் ஆண்டு; ஆசிரியர்: சுவாமி சித்பவானந்தர்; ஸ்ரீராமகிருஷ்ண தபோவனம். (ராமகிருஷ்ணமிஷன்).

முதறீன் “சொக்கன் ஜூயா” அவர்களுக்கு அந்தசல்விசெலுத்துவோம்

“சொக்கன்” என அறிநூல்களால் அம்முடுப்பு அளவுக்கு ஏற்றுவர் ஜூயாவார் க. சொக்கன்னுக்கும் அவர்கள், நாவல் பா. சாங்கவில் கல்வி மற்று சோக்கன் ஜூயா அவர்கள் கைவத்துக்கும், துருக்கும் ஜூற்றுப் பதாண் உக்கள் அளப்பரியன், ஒரு மூலைர்ச்சனாக, அதிபராக, வீரின்ஜர்யாஸ்ராக, ஶிறந்த அயை சொர்பொழிவாராக, நாடக மூசிர்யராக, மூலைரியராக பல்லேவு வகைகளில் பரிசோதம் செய்துகொண்டு விழிமுவால் மோக்கல்லிங்கம் அவர்கள், ஜூவர்சுகானலாடி பிறப்பி மாக்க கொண்டாறும் நாயன்மார்கட்டுப் பெரும்பதிக்கு விருந்து கொடுத்துக்கொள்ள வில்லை.

இங்கீய ஒளிசில் சுந்தரித்தாறும் கைவத்துப்புக்கு அழியுப்பு பணியில் கீறப்பிடம் போக்கிறது. எங்கள் நேரங்களித்துக்கும் சொக்கன் அவர்களுக்கும் பிசு நினை நோட்டு உண்டு.

1981 ஆம் ஆண்டு நமிழ்நாடு பேரவைகள் கைவசித்தாந்த சமாசம் தனது பலை விழாவை தெல்லிப்பொறு துர்க்காதேவி கேள்விக்காவு மூலம்பில்லை யே 8, 9, 10 நிகழ்விலில் சிறப்பாகக் கொண்டாடியது. அவ்விழாவுக்கு தமிழ் நாட்டு அறிஞர்கள் மத்தியில் “திருமந்தரம் காட்டும் வாய்மை” பற்றிய சிறப்பு சொர்பொழிவு அழியிருமதுக்கும், யாழ்ப்பானத்துக்கும் பெருவதை தெருத்தந்தனர். சொக்கன் ஜூயா அவர்கள் ஜூயா யானங்களையும் இருமூன் இருமத்திறம் மூலமாக பல்லோறு சிந்தனைகளான மூக்களில்ஜூயா சிறப்புச் சொற்று மூலார்சிலும், மூடுமூதிரிய மல்லிக்கும் பந்தமா பாதகச் செயல்களான எல்லாம் ரூண்டு “நாவன்” போன்று கண்டத்துவி விவிலை. ஜின்றும் பகுவை நினைவாகவே ஈன்றார்.

மேலும் காலத்துக்காக காலம் ஸ்ரீ நாக்காமைக்கி மேவெஸ்துலமுதிரில் பிரவாகச சிறப்புக்கள், மழுநூயப்பளிகள், மத்தோந்சல்கள் சிறப்புக்கள் என்னால் க. ஜெயரக்களாக எழுதி வெளியிட்டுள்ளனர். மேவெஸ்துலமுதிரில் வளர்ச்சிப் பள்ளத்துவம் என்னால் நூலாசிகள் வழக்கி வந்தனர் சொக்கன் அவர்கள்.

கடந்த ஆண்டு எங்கள் தேவன்தானத்தின் பெருந்தலைவர் கலாசினி ரவந்துமிழச்செல்வி நங்கம்மா அபாக்குடி அவ்வாரவார் துவர்களில் 79ஆம் ஆண்டு

அறக்கொடை விழாவின் போது அம்மையார் பற்றிய சிறப்புக்கட்டுரை எழுதியிருந்தார். இக்கட்டுரை 7-1-2004 அன்று தினக்குரல் பத்திரிகையில் வெளிவந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

சொக்கன் ஜயா அவர்கள் இவ்வாண்டு மகோந்து காலத்தில் வருகை தந்து தூர்க்கை அம்பாளை வழிபாடு இயற்றிச் சென்று இருந்தார். அவர்கள் அம்பாளைத் தரிசித்த காட்சி நினைவுக்குரியது.

தமது வாழ்வியலின் நோக்கம் உணர்ந்து சைவத்துக்கும், தமிழுக்கும் சிறந்த தொண்டுகள் ஆற்றிய பெருமகனாரின் மறைவு பேரிழப்பாகும். அன்னாரின் மறைவில் துயருந்து இருக்கும் அனைவருக்கும் எமது ஆழந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

பெரும் புலமை கொண்ட “சொக்கன் ஜயா” அவர்களின் ஆத்மா சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல தூர்க்கை அம்பாளைப் பிரார்த்திக்கின்றோம். அஞ்சலி செலுத்துகின்றோம்.

ஸ்ரீ கூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்.

ஐப்பமாலை

தங்கம், வெள்ளி, தாமிரம், செம்பு, ஸ்படிகமணி, ரத்தினங்கள், ருத்ராட்சம், தாமரைமணி, தர்ப்பமுடி இவைகளால் ஐப்பமாலை செய்து தரிக்கலாம். ஐப் ஆவர்த்தி செய்யலாம்.

ஐப்பமாலையில் நூற்றெட்டு, ஐம்பத்துநான்கு, இருபத்தேழு என்ற எண்ணிக்கையில் மணிகள் இருக்க வேண்டும்.

ஐபம் செய்யும்போது நடுவிரலில் மாலையைப் பிரதக்ஷினமாகக் கட்டவிரலால் மணிகளை எண்ண வேண்டும். மேரு என்ற நடு மணியைத் தாண்டாமல் ஐப்பமாலையினால் ஐபம் செய்யவேண்டும்.

ஓரு ஐப்பமாலையை எப்பொழுதும் கழுத்தில் அணிந்திரு.

உருத்திராட்சம் என்பது சந்நியாசி மட்டும் தான் அணியலாம் என்று பலர் நினைக்கின்றனர். உண்மை அதுவல்ல யார் வேண்டுமானாலும் உருத்திராட்சம் அணியலாம். ஆனால் அணியப்படும் நோக்கம் நன்றாக உணர்ந்திருக்க வேண்டும். ஒருமுறை சிவபெருமான் திரிபுரசம்ஹாரம் செய்வதற்காகக் கண்களைத் திறந்தபோது வழிந்த கண்ணீத்துளிகளே உருத்திராட்சங்களாக மாறின. சம்ஹார காரியத்திற்காகச் செய்யப்பட்ட செயலின் போது உண்டானது உருத்திராட்சம் அதை அணிவதால் நாமும் தீய குணங்களைச் சம்ஹாரம் செய்ய வேண்டும் என்ற உணர்வினை பெற்றதான் இதுவும் விஞ்ஞான அடிப்படையே.

நன்றி: இந்துமத ஆதார அநுஷ்டானங்கள்.

தேர்மளை

பேர்லின் மதுரைபதி ஸ்ரீ முருகன் அடைய
நீந்து மகாசணபயினரைன்

வாழ்க்கை

தூங்காராரந்துரி பண்டிகை, செல்வி நங்குமா அபாக்குடி அவர்கள் எப்பாறார்த்தும் நாங்கள் தயிப்பி சமாதாரத்துக்கும் நடியில்லாம் சுபந்னாற்ற அந்திரத் தூங்குகோளி பேரூம் சிறந்தோங்க வேண்டி அவரின் எண்ணாலுகு அக்களை நிவரித்துவமொட்டி எடுக்க மாநும் பெருவ்மாவுக்கு பேர்லின் இந்து மகாசணப் பகுதை மனமுரூபானான் புராட்டுக்கண்ணும் ஆதாவிளையும் கீத்துவம் நெரினிந்துக் கோள்ளுவதில் பெரும்நிழநியமாகிறது.

சிவத்தமிழ்ச்சேல்வியின் நெருவட வெ உடுவான் மாணவர் பலரும் அவர்ப்பாலிய அடக்கந்தோடும் மூர்வத்தோடும் அரிலைபால்தும் முன்கொடுக்குத் தெரவாதைக்கண்டு அகமிக மரிமுத்தோம்.

பக்ஞாவாத நாவாக்களின் ஆத்மார்த்தமான நாமும் பண்கள் அவஸ்தாடும் மர்காளின் நால்லல் நீக்க மேலூம் சிறந்தோங்க அருள் பாலிக்கும்போல் எல்லாம் வால்ல இறைவனை கொண்டுகிடோம்.

பேர்லின் இந்துமகாசணப்

சென்னை

சைவ சீத்தாந்தப் பெருமள்ளத் தலைவர்
முனைவர் பேராசிரியர் வை. இருத்தினசபாபதி

அவர்களின்

வாழ்த்து

1. திருவருணம் குருவருணம் செழித்து நிற்கத்
திகழிலங்கை வடபகுதித் தெல்லிப் பழையில்
இருமையுடை நலத்தவரும் போற்று கின்ற
இயல்வீர் சிவத்தமிழ்நற் செல்வி யாகும்
தாழையிகு தங்கம்மா அப்பாக் குடிட
தகைமைசால் எண்பதீன்மை ஆண்டு தன்னில்
இருசைவ சீத்தாந்தப் பெருமன் றந்தான்
அன்புருக வாழ்த்துகின்ற வாழ்த்தால் வாழ்க.
2. பெருமன்றப் பவளவிழா தண்ணைத் தாங்கள்
பிறந்துளதாற் பிறங்குகின்ற சைவ மண்ணில்
பெருமையுடன் தங்குந்தான் பவழம் தாங்கிப்
பீடுபெற நடத்தி வைத்த பெருமை தகைமை
அருமைதனை அன்றமுதல் இன்றும் எண்ணி
அகங்குறைந்தேம் சிவத்தமிழ்நற் செல்வி வாழ்க
திருசைவ சீத்தாந்தப் பெருமன் றந்தான்
திளைத்துருக வாழ்த்துகின்ற வாழ்த்தால் வாழ்க.
3. பலகலைசேர் தத்துவநல் மேதை யாகிப்
பலவளமும் சமுதாயத் தொண்டுக் காக்கி
இலகுகின்ற துர்க்கைபுரம் கண்ட செல்வி
இன்புறநல் வழிபாட்டுத் துறையில் எல்லாம்

தலையுயநல் கலாநிதிப்பாய்த் தாலி போற்றத்
தாம் வளர்க்கும் நடு அமைந்த தலையுய் ரீப்பி
வல கைவ சீத்தாந்துப் பெறுமன் றந்தான்
வஸமுயர வாழ்த்துகின்ற வாழ்த்தால் மார்பு.

4. திலங்கைதாகர் இருந்த வாழ் மய்ஞகயர்க் கரச்
இவால்கிருஷ்ண எனவமதைப் பேசும் போது
புலம் பிழுரத் தறுதடே தாலும் வாழ்ந்து
புரிம்போகா தண்ணவாரயுந் தாமா ஆக்கும்
வளவில் கிரிய என்டோதான் வாக்கில் செயலில்
வாண்மை பிப்ர வளர்க்கும் நாக்கைத் தேவீ
நல கைவ சீத்தாந்துப் பெறுமன் றந்தான்
நண்புருக வாழ்த்துகின்ற வாழ்த்தால் வாழுக்.
5. வாய்ப்பான்றாம் அன்பட்டின அருந்தி வாங்க
வழிமூலம் ஆர்மமுடன் அருநும் ஸிளக
நால்வாஞ்சிரூப் வளர்ந்திடவே ஸிவபொக கந்தத்
நாட்டிக வாழ்ந்துவரை நீதியே யாக்
நீண்டிருந்தும் நால் புணைம வாணர் தம்மை
நிலையாகத் தயாரித்தீர் நாஞ் போர்று
என்றா கைவ சீத்தாந்துப் பெறுமன் றந்தான்
இபல்பெந்தூ வாழ்த்துகின்ற வாழ்த்தால் வாழ்க்.
6. உமைநுவை நுப்பிடடே உவப்பும் ழங்க
உவரப்பவர் யார்? காலவழங்ட அன்னல் தானே
கமதறுமை தானியாக் தங்மை யானன்
தாம்வளர் உமை வளர்ந்தால் நாஞ் போற்ற

இமபட்டரை வென்றுவளர் பரம யோகி!

இயல் வளமைத் தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி
கமழ் சைவ சீத்தாந்தப் பெருமன் றந்தான்
கனிவுயர வாழ்த்துகின்ற வாழ்த்தால் வாழ்க.

7. உலகதனில் ஒன்றிறனவே இலங்கு கிண்ற
உண்மை பெற இலங்கமா நகரந் தன்னில்
திலகவிழு மங்கையர்க்கோர் திலக மாகித்
தீகழ்கின்ற தூர்க்கையறுட் சித்தர் வாழ்க
தலைவர்க்கைப் பீடம் காண் தவத்தி யாகும்
தண்ணென்ற திருவருளின் வாழ்வே வளர்க
உலவு சைவ சீத்தாந்தப் பெருமன் றந்தான்
உண்மையுடன் வாழ்த்துகின்ற வாழ்த்தால் வாழ்க.
8. தெல்லிப் பழை தங்கம்மா சுதத்தின் மேலாய்
தீகழ்ச்சத்தின் பயனுகர்ந்து அசுத்தை நீக்கி
எல்லியப்பன் திருவருளால் சுதசத் தூகி
என்றுந்தான் சமுதாயத் தொண்டு பேணி
வல்லநுளின் அப்பரென; பசிநோய் தீத்த
வான்மைமணி மேகலைபோல் வாழ்க வாழ்க
நல்ல சைவ சீத்தாந்தப் பெருமன் றந்தான்
நல வருளால் வாழ்த்துகின்ற வாழ்த்தால் வாழ்க.

வொத்தம் துவக்க
யாழில்செல்வார்
தூங்காதேவி துணை சௌநாதர்
உத்திப்பாவாங்

வ.

தூங்காதேவி துணை

சௌநாதர் தன நூலாக
உத்திப்பாவாங்

கலாந்தி

சீவத்தமிழ்ச்செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி, J.P.
அவர்களின்

போது பிறந்த நூள் அறக்கொடை வீழா

07-01-2005 வெள்ளிக்கிழமை
காலை 8-30 மணி

பேரின்புதையின்,

வணக்கம். எதிர்வரும் 07-01-2005 வெள்ளிக்கிழமை எங்கள் தேவஸ்தானத் தலைவர் கலாந்தி சீவத்தமிழ்ச்செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் எண்பதாவது அகவை அறக்கொடை வீழா நடைபெறவுள்ளது. இவ்வாண்டு “சுந்தரர் தேவாரம்” என்ற 7ஆம் தீருமுறையும், “வாழ்க எம் அன்னை” எனும் முத்துவீழா மலரும் வெளிவர உள்ளது. இவ்வீழாவுக்கு பிரதம வீரந்தினராக மொறிசீயஸ் நாட்டு இலங்கையின் தூதுவரும், சீறந்த அறக்கொடை வள்ளலுமான உயர்தீரு. தெய்வநாயகம்பிள்ளை ஈஸ்வரன் அவர்கள் வருகை தரவுள்ளார். ஆண்டுதோறும் வழங்கப்படும் அறக்கொடையின் பேரில் இவ்வாண்டு யாழ். பல்கலைக்கழக மருத்துவபீடத்துக்கும், தெல்லிப்பழை புற்றுநோய் வைத்தீயசாலைக்கும் நிதி வழங்க இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தீகழ்வுகளில் கலந்து கொண்டு சீறப்பிக்குமாறு அனைவரையும் அன்பாக வேண்டுகிறோம்.

கலாந்தி சீவத்தமிழ்ச்செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி
தலைவர்

திரு. அ. சண்முகநாதன்
பொருளாளர்

திரு. நா. தவநாதன்
திரு. ஒஹ். திருமுநுகன்

திரு. டி. ஏழுநாயகம்
உபபொருளாளர்

இணைச்செயலாளர்

முக்குற்ச்சி வீரபார்ய்

07-01-2005 வெள்ளிக்கிழமை

- தலைவர்:- கலாந்தி சீவத்தமிழ்ச்செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள்
நேரம்:- கலை 8-30 மணி
தேவஸ்தானத்தில் பூசை வழிபாடு
மு. டி. 9-00 மணி
அன்னியுரை மண்டபத்தில் வீரா முரம்பய்
- தேவாரம்:-
- வரவேற்புரை:- திரு. மு. சுபாநாதன் J.P.U.M. அவர்கள்
உபதலைவர், தேவஸ்தான நீரவாகசபை
- ஆசியுரைகள்:- சீவாரி கி. சுந்தரேஸ்வரக்குருக்கள்
தேவஸ்தான பிரதம குருக்கள்
முலை சோமகந்தரதேசிக நூனசம்பந்தபரமாச்சாயியகவாமிகள்
நல்லை ஆதீனமுதல்வர்
- வாழ்த்துரை:- பேராசீரியர் பொ. பாலசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள்
முன்னைநாள் துணைவேந்தர்
- முன்னுரை:- கலாந்தி சீவத்தமிழ்ச்செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள்
பிரதம விருந்தினர் உரை:-
உய்திரு தெய்வநாயகம்பிள்ளை ஈஸ்வரன் அவர்கள்
- நால் வெளியிடு:- “குந்தராஹர்ததி நாயனார் தேவாரம்”
- வெளியீட்டுரை:- பேராசீரியர் சு. மோகனதால் அவர்கள்
துணைவேந்தர் பாற். டல்கலைக்கழகம்
“வாழ்க எம் அன்னை”
- வெளியீட்டுரை:- கலாந்தி குமாரசாமி சோமகந்தரம் அவர்கள்
ஓபாவெற்ற தேவி கல்விற்றுவக ஈ. பாலவிராளர் நாயகம்
முதல் பிரதி பேறுவவர்:-
பிரதம விருந்தினர் அவர்கள்
- சிறப்பு விருந்தினர் உரை:-
கலாந்தி குமாரசாமி சோமகந்தரம் அவர்கள்
அறக்கொடை நிகழ்வுகளும், பேறுவவர்களும்:-
யாழ்.பல்கலைக்கழக முத்துவையிரும்
பேராசீரியர் S. சிவபாலன் அவர்கள்
தூல்விப்பயை பற்றுநோய் வைத்தியாலை
Dr. செல்வி கனகராத்தினம் அவர்கள்
- நன்றியுரை:- செஞ்சிகாற்செல்வர் திரு. ஆறு. திருமுருகன் அவர்கள்
கலை நிகழ்ச்சி:- தூர்க்காழரம் மகளிர் கிள்ளீர் மிள்ளைகள்
; ஜ்பகல் 1-100 மணிக்கு மதிய போசனம் வழங்கப்படும்.
- குறியீடு:- விறை மண்டபத்தில் வெளியிடப்பட்ட இரு நால்கண்ணயும் கிளரவ
நனாதிகாரி அவர்களிடம் குபா ஜிந்ஹாப (500/-) கொடுத்து பெற்றங்கிகாள்ளவும்.
- சீவத்தமிழ்ச்செல்வி பிறந்தநாள் அறநிதிபார்சபை
தெல்லிப்பட்டை.

ஜேர்மனியில் திருந்து வெளிவரும்
“வெற்றிமனி” பத்திரிகையும் “சிவத்தமிழ்” சஞ்சிகையும்
கிணைந்து வழங்கும்
சீவந்துமிழ் விளை

நான்கு நாடுகளுக்கான அழைப்பிதழ்

தாயகம் 10-01-2005

வண்டன் 29-01-2005

ஜேர்மனி 05-02-2005

கட்டா 18-02-2005

தாயகம்

சிவத்தமிழ்ச்செல்வி கலாந்தி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் எண்பது வயது நிறைவே முன்னிட்டு

கலாந்தி மனோன்மனி சண்முகதாலின்

“காலம் தந்த கைவிளக்கு”

கலாந்தி “வெற்றிமனி” மு. க. ச. சீவகுமாரனின் (ஜேர்மனி)
“சிவத்தமிழ்”

என்னும் நூல்களின் விவரிடும் கையளிப்பு

காலம்: 10-01-2005 திஸ்கட்டிழுமை

நேரம்: பி. பி. 3-30 மணிக்கு

இடம்: அருள்மிகு துர்க்காதேவி தேவஸ்தான அன்னியுரனி மண்டபம்
தெல்லிப்பழை.

சிறப்புரைகள்

ஸ்ரீவைஷ்ணவசம்பந்த பரமாச்சாரிய சவாமிகள்

அநுட்கவி கலாந்தி சீ. விநாசித்தமிழி

பேராசிரியர் அ. சண்முகதால்

(முதுநிலைத் தமிழ்ப் பேராசிரியர்; தலைவர் தமிழ்த்துறை யாழ், பல்கலைக்கழகம்)
விளை நாயகி: சிவத்தமிழ்ச்செல்வி பண்டிதை
கலாந்தி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி

பேராசிரியர் க. மோகனதால்

(யாழ், பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர்)

திருமதி நாச்சியார் சௌல்வநாயகம்

(தலைவர் இந்துநாகரிகத்துறை)

செஞ்சொற்செல்வர் ஆறு. திருமுருகன்

(துணை அதிபர், ஸ்கந்தவரோதயாக கல்லூரி)

திருமதி கலைவாணி கிராமநாதன்

(முதுநிலை என், இந்துநாகரிகத்துறை)

பிரம்மஸ்ரீ சீ. சரவணபவன் (சிறப்பி)

(‘கலைச்செல்வி’ ஆசிரியர் முன்னாள் அதிபர்)

கலாந்தி மனோன்மனி சண்முகதால்

கலாந்தி ‘வெற்றிமனி’ மு.க.ச. சீவகுமாரன்

அனைவரையும் அன்புடன் அழைக்கின்றோம்

வண்டன்

காலம்: 29-01-2005 சனிக்கிழமை
 நேரம்: பி.பி. 4-30 மணிக்கு
 இடம்: அருள்மிகு ஸ்ரீ கணக்குருக்கை அம்மன் ஆலயம் ஈலிங்
 (No. 5 Chapel Road-West Ealing, London W 13 9 AE-U.K.)

தலையை

கலாந்தி “வெற்றிமனி” மு.க.கு. சீவகுமாரன் B.F.A.
 (பிரதம ஆசிரியர்: வெற்றிமனி, சீவத்தமிழ் ஜோமனி)

பிரதம விஞ்ஞினர்

கலாந்தி கவிஞர் வி. கந்தவனம்
 (பிரதம ஆசிரியர் ஆத்மஜோதி கண்டா)

மங்கல விளக்கேற்றல் - அகவணக்கம் - ஆசியுரை
 தலையையுடைய
 நால் வெளியீடு

சீவத்தமிழ்ச்செல்வி கலாந்தி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின்
 எண்பது வயது நிறைவை முன்னிட்டு
 “சீவத்தமிழ்” (சிறப்பிதழ்)

வெளியீட்டுரை: கவிஞர் கந்தையா கிராஜமனோகரன்
 (I.B.C. தமிழ் வாணைலி)

கலாந்தி மனோன்மனி சண்முகதாலின்
 “காலம் தந்த கைவிளக்கு”
 அறியக்வரை கலாந்தி மு.க.கு. சீவகுமாரன் B.F.A.

ஸ்ரூப்புரைகள்

திரு. சொக்கலிங்கம் கருணாவிங்கம்

(ஆலிங் ஸ்ரீ கணக்குருக்கை அம்மன் ஆலய நிர்வாகசபைத் தலைவர்)

திரு. பொன். பாலசுந்தரம் (தலைவர் “கடவராள்” வெளியீட்டுக்கழகம்)
 திருமதி குணா வேலுப்பிள்ளை (லண்டன் கிங்ஸ்பேரி தலைமை ஆசிரியர்)
 கலாந்தி வானதி தேசிய்குராஜா (வானதி வானி நாத்தனாலயம் ஜோமனி)

திரு. ந. செல்வராஜா (நூலகவியலாளர்)

“ஆஸ்மிகத் தென்றல்” த. புவனேந்தரன்

திரு. E. K. ராஜகோபால் (புதினம் ஆசிரியர்)

பிரதம விஞ்ஞினர் உரை

பரதம்: வானதி வானி நாத்தனாலய மாணவிகள் ஜோமனி

அனைவரையும் அன்புடன் அழைக்கின்றோம்.

ஜேர்மனி

தாலம்: 05-02-2005 சனிக்கிழமை

பேரும்: பி.பி. 4-30 மணிக்கு

இடம்: St. Monika gemeindezentrum-Am Kleinenberg
58239 Schwerte-Germany

தலையை

“பிரதமாதேவி” கலாந்தி திருமதி வானதி தேசிஸ்குராஜா

பிரதம விருந்தினர்

கவிஞர் கந்தையா கிராஜமணோகரன் (I.B.C. வாணைவி)
மங்கல விளக்கேற்றல் - அகவணக்கம் - ஆசியுரை - தலைமையுரை

நூல் வெளியீடு

சிவத்தமிழ்ச்சில்லி கலாந்தி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின்
எண்பது வயது நிறைவை முன்னிட்டு
“சிவத்தமிழ்” (சிறப்பிதழ்)

வெளியீட்டுரை

“கிலக்கியச் செம்மல்” கிந்துமகேஷ் (ஆசிரியர் பூவரக)

கலாந்தி மணோன்மனி சன்முகநாளின்

“காவல் தந்த கைவிளக்கு”

அறிமுகவரை

கலாந்தி மு.க.க: சிவகுமாரன் B.F.A.

(ஆசிரியர் “வெந்திமணி” “சிவத்தமிழ்”)

ஸ்ரீப்புனி

கலாந்தி கவிஞர் வி. கந்தவனம்

வாழ்த்துவரைகள்

தநு. சி. ம. சாவானந்தன் “கவிச்சீத்திரா” ககந்தினி கதர்சன,
“கவிவாணன்” இரா. சம்ந்தன், “சீவநெறிக்காவலர்” நா. கிரவீந்திரன்
ஒன்மிகத் தென்றல் த. புவனேந்தரன் “கலைஞானமனி” நகுலா சிவநாதன்
மட்டுவில் நூனகுமாரன்

பரதம்: வானதி வானி நாத்தனாலய மாணவிகள் - ஜேர்மனி
ஆனந்த நாத்தனாலய மாணவிகள்

கண்டா

காலம்: 18-02-2005 வெள்ளிக்கிழமை

பேரும்: பி.பி. 4-30 மணிக்கு

இடம்: நல்லூர் கந்தசுவாமி நூலை மண்டபம், ரொரங்கோ கண்டா.

தலைவர்

கலாந்தி கவிஞர் வி. கந்தவனம்

நூல் வெளியீடுகள்

சீவத்தமிழ்ச்சிலால்வி கலாந்தி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி, அவர்களின்
எண்பது வயது நிறைவை முன்னிட்டு

“சீவத்தமிழ்” (சிறப்பிதழ்)

கலாந்தி மனோன்மனி சன்முகதாஸன்
“காலம் தந்த கைவிளக்கு”

ஸ்ரீயுதராகவ்

சட்டத்தரவீ சீவ. ஸ்ரீதரன்

பேரறிஞர் முருகவே பரமநாதன்

(ஆழ்கடலான்)

தீரு. கதீர் துரைசிங்கம்

அனைவரையும் அன்புடன் அழைக்கின்றோம்.

- விழா ஒழுங்கமைப்பாளர்கள்.

கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலையில்
நாவலர் குருமுசை நாளில்
அருட்கவி.கலாநிதி.சி.விநாசித்தம்பிப்புலவரால்
திறந்து வைக்கப்பெற்ற நாவலர் பெருமான் சிலை.

கோப்பாய் நாவலர்
நாவலர்முசை

வணங்குகிறோம்

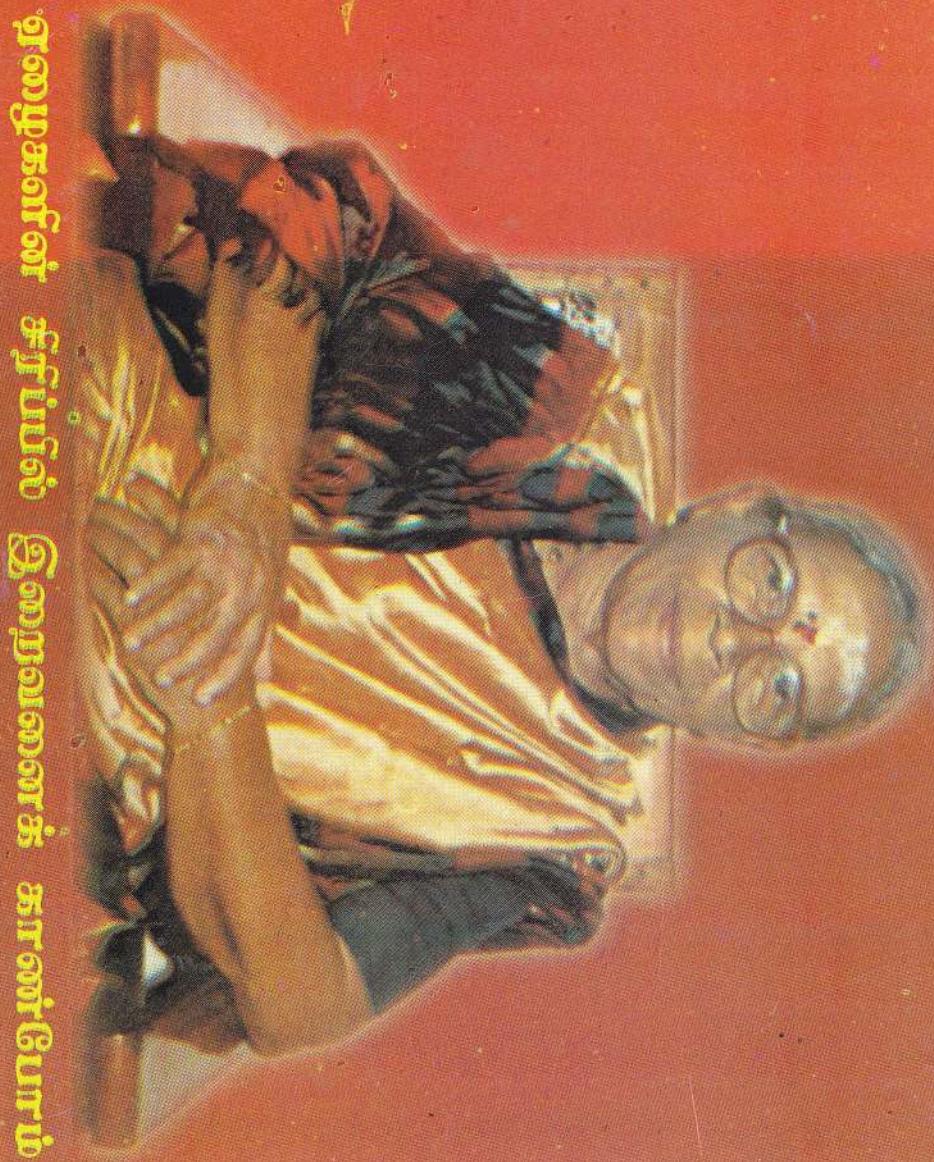
தவப்பேறு
02
-
06
-
1930

தவப்பேறு
10
-
12
-
2004

கலாந்த.வித்துவான் க.சௌக்கன்ஸ்கம் (சௌக்கன்)

அழகின் சிகிரமாய்
அனைந்த பிரான்-சொக்கா
வைவத் தமிழ் காவலனே!
இன்யுளைக் காளிப்படு எங்கே.

ஏவைகளின் சுரியல் இறைவனைக் கால்புரி

திட்ட முத்திய : பிள்ளையார் சீதாகம், 676, வந்தவூத்துறை வீதி, நாசும், வாழ்வாய்ம்.